

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 86

I Legislatura

Any 1987

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada dia 4 de Març del 1987,
a les 17 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt Únic.—Debat de Totalitat del Projecte de Llei de Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1987.

EL SR. PRESIDENT:

Prec als Srs. Diputats que vagin prenent lloc als seus escons.

Comença la Sessió.

Per fer la presentació del Projecte de la Llei de Pressuposts per a l'exercici 1987, té la paraula en representació del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears l'Hble. Sr. Conseller Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, El Govern de la Comunitat Autònoma presenta avui davant aquesta Cambra el Projecte de Llei de Pressuposts per al 1987, el darrer Projecte de Pressuposts d'aquesta Primera Legislatura Autònoma.

A l'hora d'analitzar aquests Pressuposts que, tant per part del Govern, com dels distints grups de l'oposició han estat qualificats com uns pressuposts de continuïtat, ens trobam que el judici de valor d'uns i d'altres, respecte d'aquesta expressió, és ben diferent.

Pel que fa al Govern, es considera com a objectiu bàsic la culminació dels programes que s'han iniciat en el decurs dels darrers exercicis pressupostaris i que han marcat, amb un caràcter propi, el contingut d'aquesta Legislatura. Ningú no pot negar la importància dels programes iniciats en matèries tan diverses com les de millora de la xarxa vial, de proveïment i sanejament d'aigües, de construcció i equipament d'unitats sanitàries, d'acció social, de millora de les estructures agràries, de foment del disseny industrial, de foment de la nostra economia en general, de promoció turística. En definitiva, un ampli conjunt de programes que amb aquests Pressuposts es consoliden.

Al marge d'aquestes consideracions, creim necessari de ressaltar les següents característiques diferencials d'aquests Pressuposts.

En primer lloc i pel que fa al tema de la finançació autònoma, ens trobam en el primer exercici pressupostari de l'anomenat període definitiu de finançació autònoma.

El sistema de finançació autònoma, implantat per a aquests pròxims cinc anys, continua, a judici nostre, amb les insuficiències habituals, detectades a l'època de transició, així, qüestions com les de l'efecte financer, la problemàtica del Fons de Compensació Interterritorial, i la del Fons d'Inversió, sens dubte, les més importants, continuen sense tenir una solució satisfactòria, si bé és cert, d'altra banda, que s'han reduït notablement els anomenats doblers etiquetats.

Això no obstant, el fet de no haver adoptat criteris més solidaris en les relacions entre la Hisenda Central i les Hisendes Autònòmiques, com podria ser per exemple, l'aportació a les càrregues generals de l'Estat, en proporció amb la renda generada per cada comunitat autònoma, suposa que es mantenguin les diferències en la finançació per habitant, entre comunitats autònomes i que respecte de les Balears, es vagi agrandint la desproporció existent entre el que les Balears aporten i el que reben.

En definitiva, continua l'esforç sobrehumà de solidaritat a través del Fons de Compensació Interterritorial, però que no rep una major solidaritat en el repartiment de les càrregues generals de l'Estat.

Precisament, aquests efectes perjudicials del model, han hagut de ser compensats o s'han intentat de compensar amb instruments aliens al model; continuam així, amb els convenis de finançació del període transi-

tori, com a única via per a suplir aquestes deficiències.

No vegin, Sres. i Srs. Diputats, en aquestes observacions, la queixa tradicional i patètica enfront de l'Administració Central, sinó l'absolut convenciment, que ja se sent en amplis sectors de la nostra societat, que l'única fórmula per a avançar en l'aspecte de la finançació autònoma, és la del concert econòmic.

D'altra banda, aquests són els primers pressuposts de la Comunitat Autònoma en els quals no es considera l'emissió de deute públic, recurs al qual ja no es va recórrer l'any 1986, ja que la recaptació per tributs cedits és superior a les previsions inicials realitzades pel Ministeri d'Hisenda. D'aquesta forma, la previsió per a l'exercici del 1986 va ésser de 3.400 milions de pessetes, i la recaptació final fou de 5.000 milions, aproximadament.

Permeti'm ara de destacar algunes consideracions sobre la nostra més recent evolució econòmica.

L'any 1986 ha constituït un exercici que podem qualificar com a positiu en conjunt, i això es deu fonamentalment a l'expansió registrada en el sector turístic que ha assolit, i, inclusivament superat, els índexs de l'excellent any del 1984 i ha salvat amb amplitud els descens del passat 1985.

L'exercici del 1986 constitueix sense cap dubte una autèntica fita dins de l'evolució turística dels darrers deu anys pel que fa a l'afluència de viatgers cap a les Balears, durant aquest període s'ha registrat un augment del nombre de passatgers entrats i sortits pels tres aeroports de Balears, del 14'9 %, respecte del mateix període del 1985, havent-se confirmat d'aquesta forma les expectatives de recuperació turística i havent-se superat a més a més les previsions inicials.

Aquesta recuperació no s'ha produït solament a les nostres Illes, sinó que també a la resta de les zones turístiques espanyoles. Fins al punt que les fonts oficials ja comencen a denominar als efectes el turisme com la vertadera indústria espanyola.

Aquest augment del turisme es deu fonamentalment a la recuperació del mercat britànic i a l'estabilitat de preus del mercat alemany (país quasi bé sense inflació amb un descens dels preus, que per al 1986 es calculà en un 2 % en relació al 1985) aquest major poder adquisitiu dels alemanys ha fet que un major nombre d'aquests passin les vacances a l'exterior, demostrant la seva preferència per les Balears.

Si a més del ja esmentat augment de viatgers, analitzem la recent enquesta que vam realitzar sobre la despesa turística, veurem que la despesa total a les Balears també ha sofert una important variació que es tradueix en un increment del 24'2 % respecte del 1985 en termes nominals. Aquest increment significatiu no s'ha d'atribuir solament al major nombre de visitants, sinó també que la durada de l'estància mitjana ha constituït un factor d'incidència considerable en aquest fet.

D'altra banda, ja ha començat el procés de renovació dels nostres hotels, iniciat ja amb les reconversions d'aquests en apartaments i ara ampliat amb la demolició d'hotels obsolets, ja que per terme mitjà l'edat dels hotels supera els 20 anys. Hem de dir que el sector té mitjans sanejats per a afrontar la seva renovació i inclusivament s'observa una tendència a invertir part dels excedents en altres zones turístiques, tant espanyoles com de l'estranger.

L'any agrícola del 1986 s'ha caracteritzat per un règim pluviomètric superior al d'un any normal, havent-se iniciat la recuperació de la massa arbòria, greu-ment afectada pels successius anys de secada.

Si totes les collites foren beneficiades per les pluges, s'han de destacar els elevats rendiments obtinguts en farratges i hortalisses, mentre que la collita de cereals pot equiparar-se a la d'una anyada normal.

L'exportació de patata primerenca es va realitzar amb normalitat i no va ser afectada per la vaga portuària. Les colitzacions foren bones, i la producció insuficient per a proveir el mercat insular.

Una collita normal d'ametlla, remunerada amb uns preus conjuntament elevats no ens permet en aquest aspecte oblidar la problemàtica específica d'aquest cultiu a les nostres Illes.

La garrofa va tenir una producció inferior a la que es considera com a normal, a causa de les gelades del gener i del fort descens del preu per haver sortit al mercat una gran quantitat de mercaderia emmagatzemada amb fins especulatiu.

Comença a notar-se la presència d'excedents en la producció de cítrics, a causa d'haver començat la producció de les plantacions efectuades els darrers anys.

Aquest problema preocupa els productors i el Govern, els quals treballen conjuntament en la cerca de noves fórmules de comercialització.

Quant a la ramaderia, s'observa un lleuger descens del ramat boví que és tanmateix el més productiu, gràcies a les millores genètiques i sanitàries realitzades.

Si bé els productes frescos de la nostra agricultura no han rebut encara l'impacte que suposa l'adhesió a la Comunitat Econòmica Europea, i és difícil que això succeeixi, per la pròpia concepció del producte, aquest no és el cas de la ramaderia, que és potser el sector més afectat durant aquest primer any de permanència en la Comunitat, i que constitueix un motiu de gran preocupació, tant per al mateix sector com per al Govern Balear.

Aquest impacte comunitari afecta especialment el sector del bestiar boví que ha experimentat un descens preocupant dels preus, a causa de la irrupció massiva de carn d'aquesta classe, procedent de la Comunitat Econòmica Europea amb preus molt inferiors als propis.

D'altra banda, la producció típica de les Balears presenta així mateix gran quantitat d'inconvenients: veim que la producció porcina no pot ésser exportada per tractar-se d'una zona amb pesta porcina declarada.

I pel que fa a la producció de bestiar oví, en la qual sí som competitiu ens trobam amb el handicap que aquesta no és apreciada pel consumidor europeu.

L'any del 1986 que a nivell mundial ha presentat símptomes de reactivació que assenyalen l'inici de la superació de la crisi de l'energia, ha estat tanmateix acceptat amb cautela per part dels nostres empresaris industrials.

Si es compara l'enquesta més recent de conjuntura industrial amb la del mateix període del 1985 s'observa una recuperació del volum de producció global considerat, ja que les empreses que declaren haver incrementat la seva producció, constitueixen el 21'3 % de les enquestades, enfront d'un 17 % que foren les que van manifestar aquesta tendència en el 1985.

D'altra banda, també les matèries primes mostren una tendència cap a l'estabilització dels preus, en aquest capítol industrial cal assenyalar la disminució dels

preus de les matèries primeres o dels components industrials, provinents de la Comunitat Econòmica Europea, com a conseqüència de la primera reducció d'aranzels duaners des de l'entrada d'Espanya que en 1987 per altra part assolirà ja el 22'5 % respecte del 1985.

Les opinions empresarials permeten de deduir la idea que el 1986 ha resultat un any positiu per al conjunt de la indústria, malgrat l'augment del nombre d'aturats del sector industrial, el 30 % dels quals procedeixen del subsector del calçat, i han augmentat substancialment les empreses que declaren que poden garantir la seva producció per a un període de tres a sis mesos —un període excepcionalment ample, en relació amb anteriors exercicis. Aquest fet sembla indicar que les empreses competitives estan desplaçant del mercat les extramarginals.

Conseqüentment, s'està realitzant una expansió exportadora, destinada fonamentalment al mercat nacional de la nostra indústria, com ens demostren les següents xifres de l'esmentada enquesta de conjuntura industrial: les vendes de les empreses en el mercat nacional augmentaren per a un 14'9 % de les empreses enquestades, mentre que en 1985 solament un 11'3 % va declarar aquesta mateixa tendència.

El sector del cuir, del calçat i de la confecció a Balears és important i significatiu, però presenta una manca de dinamisme i, possiblement, de modernització.

Els industrials del calçat de Balears mostren en general un sentiment de desànim i d'abandó administratiu, ja que com ells mateixos expressen, el Govern de l'Estat, preocupat lògicament pels sectors industrials prioritaris quant al nivell d'ocupació i al volum de producció, siderúrgica i construcció naval d'Espanya, els han ofert quantioses ajudes i àmplies facilitats, entre les quals podem destacar els decrets de zones d'urgent reindustrialització, les Z.U.R., havent abandonat altres sectors de la indústria els quals, si bé, com és el cas del calçat no tenen un gran pes específic en el conjunt nacional, resulta que és la primera indústria de les Illes i ni tan sols compta amb els beneficis d'una Z.U.R., de manera que algunes empreses han hagut de tancar a Mallorca i Menorca per a instal·lar-se a les zones Z.U.R. del Llevant i de Catalunya, preferentment.

Aquestes carències d'una política industrial per a Balears, que té el seu origen en el procés de transferències de les competències a les comunitats autònomes que ha deixat, en aquest aspecte, en mans de l'Administració Central de l'Estat, els instruments de política i els recursos per a la promoció industrial, pot suposar que, si el Govern de la Comunitat Autònoma no actua per a contrarestar aquesta dinàmica, les preferències dels nostres industrials es poden dirigir cap a d'altres zones assistides de la nostra geografia.

Per tot això, hem afrontat el desafiament de la posada en marxa d'un ambiciós pla de reindustrialització per al nostre arxipèlag amb accions dirigides a la potenciació dels sectors existents i a establir les línies adequades per a la captació de noves inversions.

No vull deixar de fer un breu comentari sobre la taxa d'inflació que pateix la nostra Comunitat i que se situa per terme mitjà, entre 1'5 i 2 punts per damunt de l'índex de preus al consum, a nivell nacional, i això com a conseqüència directa, des del nostre punt de vista, dels costos d'insularitat no compensats.

Si em permeten un exemple, els diria que si comparan l'I.P.C. Balear amb el de les Illes Canàries que compten amb compensacions per insularitat, observam

que el de les Balears supera en gran mesura el d'aquelles illes.

Aquesta situació té uns efectes molt directes sobre la creixent pèrdua del nivell de vida a les Illes Balears, ja que els convenis salarials es negocien anualment sobre la base de l'I.P.C. oficial espanyol, en comptes de fer-ho sobre l'I.P.C. regional, amb la qual cosa els salaris sempre augmenten molt per davall de la tasa d'inflació real a les illes amb l'efecte conseqüent de la pèrdua de renda de les famílies il·lenques.

Si, tot seguit, descrivim la composició del projecte de pressuposts presentat, i començant per l'estat d'ingressos, podem assenyalar que els pilars sobre els que es fonamenta, quant a recursos, es troben consignats en els capítols 1r, 2n, 4t i 7è als quals ens referirem.

Així, la suma dels capítols 1r i 2n amb un import de més de 4.600 milions de pessetes, és el que s'ha previst recaptar en concepte de tributs cedits per l'Estat, i això com a conseqüència de la millor gestió d'aquells realitzada per l'Administració de la Comunitat Autònoma, en contraposició a la duita a terme per l'Administració Central amb anterioritat.

El capítol 4t, transferències corrents, a rebre per la Comunitat Autònoma, amb poc més de 4.000 milions, recull fonamentalment la participació percentual en els ingressos de l'Estat per a completar, amb els tributs cedits, l'esquema bàsic de la finançació autonòmica, juntament amb aquelles quantitats finalistes que gestiona la Comunitat Autònoma, principalment en matèria d'assistència social; havent d'assenyalar també, que apareixen unes quantitats suplementàries concedides per l'Administració Central, per una sola vegada, i que són un exponent del reconeixement, per part d'aquesta, de la deficient valoració dels serveis transferits i de la càrrega addicional, que hagueren de suportar les Comunitats Autònomes amb l'entrada en vigor, l'any passat, de l'I.V.A.

Amb referència al capítol 7è, transferències de capital, hem d'indicar que aquest capítol d'ingressos es troba configurat bàsicament pel fons de compensació interterritorial, amb un import que puja a 988 milions menor que a 1986, conseqüència d'haver passat un 25 % de la quantitat que hauria correspost en aquest concepte a la banda de finançació incondicionada, s'inclouen així mateix en aquests capítols, els convenis antics i nous amb l'Administració Central que munten a més de 3.500 milions, aspecte aquest el dels convenis, al qual ja ens hem referit anteriorment, i que sense dubte, mereixen el qualificatiu de factors estranys del sistema de finançament, si bé, necessaris per a paliar en la mesura del que sigui possible, les deficiències d'aquest.

Quant a l'estat de despeses configurat dins aquest projecte de pressuposts, hem d'assenyalar en primer lloc que, tal i com es desprèn en l'anàlisi comparativa amb l'exercici anterior es manté l'esforç inversor perquè el pes específic de les operacions de capital, destinades a inversió, se situa per damunt del 46 %, i amb això, vull indicar una vegada més, sense apellar a l'emissió de deute públic, i havent-se portat a terme ja, la total homologació de retribucions del personal al servei de la Comunitat Autònoma.

D'aquesta manera, el capítol de despeses de personal puja a 4.799 milions, rebaixant la seva participació en el total del pressupost al 30 %, i això gràcies que s'ha realitzat una ampliació de la plantilla de ma-

nera molt selectiva, i en nombre molt baix.

Les despeses de funcionament, suposen 1.485 milions, computant aquí totes les despeses d'aquest tipus, millorant la transparència, a superar antics costums heretades, quant a la imputació pressupostària.

L'import destinat a la despesa d'interessos puja a la quantia de 425 milions, és a dir, un 2'7 % del total pressupost, percentatge que en tots els aspectes és perfectament assumible i es troba molt per sota dels màxims considerats perillosos.

El capítol 4, transferències corrents, suposa una quantia de 1.575 milions, canalitzant-se més del 70 % d'aquesta quantitat a través de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social i destinant-se fonamentalment a l'assistència social directa, als col·lectius més necessitats. Tot això emmarcat dins la política social duita a terme per aquest Govern.

Les operacions de capital, capítols 6 i 7, superen la xifra de 7.200 milions de pessetes, i a través d'aquests, es pensa dur a terme la política d'inversions necessària per aquesta Comunitat Autònoma, tant en la creació de les infraestructures en matèria d'obres públiques, sanitat, etc., com en el desenvolupament de les activitats de foment dels nostres sectors econòmics fonamentals.

En el tom 3r del projecte de pressuposts presentat a aquesta Cambra, i tal i com disposa la Llei de Finances de la Comunitat, s'ha realitzat la classificació territorial de les inversions, encara que cal assenyalar que, donada la complexitat del tema, l'actuació realitzada en aquest sentit, únicament es pot considerar com un primer pas, i un primer pas tímid, ho reconeixem, i que en els pròxims exercicis s'haurà de continuar aquest esforç per a l'obtenció dels resultats per tots desitjats.

Completen aquest lleuger repàs a l'estat de les despeses els capítols 8 i 9, operacions financeres, que no suposen ni l'1 % del pressupost.

Els Diputats ja han tingut l'ocasió de conèixer exhaustivament les activitats que es volen desenvolupar en cada una de les àrees d'actuació, mitjançant la compareixença dels titulars de les seccions pressupostàries davant la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressupost d'aquesta Cambra, tot això a instància del Govern.

Per aquesta raó no pretenc de fer a continuació una exposició detallada de tota la tasca que es vol realitzar, sinó només tractar uns esquemes que responguin a un mode de conducta, conseqüència, alhora, d'una política sèria i coherent.

D'aquesta forma, a la secció de Presidència es continuen potenciant els departaments d'informàtica i d'estadística; respecte de la Conselleria de Turisme, es preveuen partides per a la promoció turística, de 325 milions, i així mateix es preveuen les inversions necessàries per mantenir a un to adequat les residències transferides, a la Conselleria de Turisme.

La Conselleria de Cultura, atén el desplegament d'un ampli programa cultural i esportiu per a atendre les necessitats d'aquesta classe experimentades per la nostra Comunitat, amb dotacions adequades en matèries com la de restauració de monuments, muntatges propis, esport federat, arqueologia, etc.

Un altre aspecte és el de l'actualització realitzada en matèria de línies de crèdit, que per a enguany, experimenten un increment del seu camp d'acció, incloent-s'hi dues noves Conselleries, d'Agricultura i Pesca i de Treball i Transports, perquè es puguin atendre les sol·licituds d'aquest tipus d'ajudes que es produeixen als

seus sectors econòmics específics a més de continuar ja en els camps turístic, comercial i industrial.

Pel que fa a la Conselleria d'Agricultura, s'està realitzant un esforç en les matèries de reforma i desenvolupament agrari, així com en les d'ordenació, protecció i millora del medi rural, havent dedicat 580 milions, a part de realitzar-se tota una sèrie de campanyes imprescindibles.

A la Conselleria d'Interior es preveuen importants mesures per al desenvolupament i la millora de la gestió de les competències assumides, tant pel que fa referència al personal al servei de la Comunitat Autònoma, com a la feina de coordinació en matèria d'administració local.

La Conselleria d'Obres Públiques és la que compta amb la major inversió i fonamenta la seva actuació en les matèries següents:

Carreteres	2.640 Milions
Obres Hidràuliques	1.377 Milions
Ports	120 Milions
Vivenda	500 Milions
Medi Ambient	30 Milions
Manteniment del Patrimoni	52 Milions

El que suposa un ampli esforç per part de la Comunitat Autònoma per millorar l'infraestructura física primària d'aquestes illes.

Quant a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, destaca l'increment notable de les beques i de les ajudes als col·lectius més necessitats i la conclusió de la xarxa de centres sanitaris locals.

En el pressupost de la Conselleria de Treball i Transports, a més de preveure's, com ja hem assenyalat abans, la línia de crèdit que s'obri per al sector del transport, es troba el conveni de col·laboració entre la Comunitat Autònoma i l'I.N.E.M.

Finalment, a la Conselleria de Comerç i Indústria, independentment del que hem esmentat abans, adquireixen una important significació les partides destinades al Pla d'Industrialització, promoció de noves tecnologies, campanyes de disseny, energia i medi ambient, protecció comercial.

En definitiva Sres. i Srs. Diputats, el Govern creu que els pressuposts són uns pressuposts adaptats a les necessitats d'aquestes illes. Són, per altra part, uns pressuposts que suposen la culminació d'aquesta primera legislatura autonòmica, que van d'acord amb les línies d'actuació expressades pel Govern al llarg d'aquests quatre anys, i tenim la confiança que aniran sens cap dubte a l'aprovació d'aquesta Cambra. Moltes gràcies Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Aquesta Presidència decreta un descans de ... sí, per què em demana la paraula?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Per una qüestió d'ordre Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, vostè dirà.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies. Segons tenim entès d'aquí una estona hi ha previst poder intervenir cada Grup Parlamentari, en defensa de la seva esmena a la totalitat, però en

aquests moments tenim un dubte, i és a veure si no podem contestar a la intervenció del Govern, perquè una cosa és defensar d'aquí un quart d'hora la nostra intervenció, i l'altra és d'acord amb el principi d'equilibri, poder contestar breument al Govern, el que ha dit.

EL SR. PRESIDENT:

Si vostè vol contestar al Govern, aquesta Presidència no li posarà cap dificultat, l'any passat ja varen tenir vostès aquesta facultat.

Per tant, d'aquí deu minuts recomençarà la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Es concedeix la paraula al Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, dins la qüestió de la presentació de la Llei de Pressuposts d'aquesta Comunitat.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Aquest torn que faig en nom d'Esquerra Nacionalista-PSM, senzillament és de rèplica a l'exposició del Govern, que ha fet el Conseller d'Economia, Hisenda i Pressupost.

Jo el primer de tot, Sr. Soler, que li voldria dir, és que m'ha semblat que ha utilitzat vostè, un to molt correcte des d'una òptica lingüística, i fins i tot diria que ideològica, coses correctes amb molts d'aspectes segons el nostre punt de vista, però m'ha semblat que feia falta convicció, que feia falta creure-s'ho, el que es deia. I a mi em pareix que en política, un Govern que té el poder i que, en definitiva, maneja els pressuposts, i avui és precisament el debat més important que potser es faci d'aquí que acabi aquesta Legislatura, en tant que estam parlant dels doblers públics i estam parlant, com vostè ha dit de la culminació dels programes que ha tengut aquest Govern des del principi, feia falta que venguéssim aquí a escoltar un Govern ben convençut, amb uns projectes ben concrets, i dir, nosaltres als ciutadans d'aquestes illes, els demostram amb aquest pressupost, que fa quatre, perquè és el que fa quatre, que debatem en aquest Parlament, els demostram una realitat, unes realitzacions, una tasca feta, i, en definitiva, veure com s'ha complert allò que diu l'Estatut de millorar les condicions socials, econòmiques i culturals dels ciutadans d'aquestes illes.

I ens hem trobat amb una intervenció desangelada, amb una intervenció que no volem dir, de falta de fe, perquè no és tampoc motiu d'aquest debat, aquesta qüestió teològica gairebé, però sí que ens trobam una mica amb això, amb una falta d'empenta, de convicció.

Li voldria fer un parell de retrets molt puntuals, a part d'aquest que és global, perquè si un Govern té un programa de realitzacions, d'actuació, certament ha de venir aquí a convèncer-nos a tots i que fins i tot estiguem disposats a rectificar opinions o esmenes presentades després del debat parlamentari.

Uns quants retrets que li hem de fer, molt clars i molt concrets. Miri, Sr. Soler, dels programes en marxa del Govern, amb aquest Projecte de Pressuposts que vostè ha defensat avui aquí, l'únic que realment potser s'executi, és el de l'encimentació, és a dir xarxa vial, etc., perquè existeixen tot un conjunt de lleis,

tot un conjunt de decrets, tot un conjunt de recomanacions d'aquest Parlament a l'Executiu en matèria de Llei d'Acció Social, Defensa del Medi Ambient, Llei de Normalització Lingüística, que, en absolut, amb aquests Pressuposts, no avançaran els mínims que nosaltres realment, creïem que dins aquest any haurien avançat.

Vostè ens ha parlat avui que la solució a la finançació de la nostra Autonomia, magra finançació, és un concert econòmic. Certament, el nacionalisme sempre ha reivindicat el concert econòmic, com a fórmula de viabilitat i com a fórmula d'avançar cap a un possible federalisme, modern, modernitzat a aquest Estat Espanyol, i, certament, ens hagués agradat veure que hi hauria, no només unes paraules al respecte, sinó una pràctica, una filosofia, perquè vostès certament, parlar-nos avui de concert econòmic, però haver acceptat la finançació per a cinc anys de la nostra Autonomia, a través de la Comissió Mixta, i, a la vegada, haver gestionat, com pareix que demostren una mica els exercicis anteriors en superàvit i a la vegada en qüestions que comentarem més tard, a la nostra intervenció, certament ens fa una mica la impressió que ha estat una paraula, una «bottade» i valgui aquesta expressió afrancesada, i no una qüestió de convenciment i de tenir un projecte concret, d'anar cap a una finançació diferent, sobretot perquè vostès s'han contradit en aquest aspecte.

Vostè molt bé ha dit que la situació econòmica ha estat bona aquest darrer any, i jo diria bona per als sectors empresarials, sobretot per al sector terciari, ha estat bona i hi ha hagut molts d'excedents, però no hem vist avui cap referència que aquests excedents que hi ha hagut en aquestes illes, sobretot en el sector terciari, es vessin mínimament canalitzats per un Govern, cap a actuacions que anassin a millorar els sectors socials que precisament pateixen crisi, i que existeix, com vostè molt bé sap, una crisi industrial, que no s'ha superada, una problemàtica agrícola agreujada amb l'entrada al Mercat Comú Europeu, amb tots els problemes que tots sabem que existeixen, i no hem vist, de cap de les maneres, aquest pont entre aquesta bona situació empresarial del sector terciari i de la banca d'aquestes illes en general, i l'alternativa a aquests sectors en atur, en crisi industrial o en problemàtica agrícola.

Sr. Soler, vostè ens ha dit clarament, que és ver, i és un tema que Esquerra Nacionalista té presentat en aquest Parlament, per ser tramitat quan el Reglament i la Mesa vulguin. I és el tema de l'índex de preu al consum. Certament, és ver, els convenis d'aquestes illes haurien d'anar, els convenis dels treballadors, molt per damunt, en un punt i mig o dos en els de certes nacions i regions de l'Estat Espanyol, ja que aquí, per uns motius d'insularitat i, en definitiva, d'una problemàtica d'illes, certament els preus van per damunt de moltes altres nacions i regions de l'Estat.

Però ens trobam que vostès tenien, ja l'any 86, i tenen l'any 87, un excepcional organisme que es diu Consell de Treball de les Illes Balears, adjunt a Presidència de Govern de la Comunitat Autònoma, que podria servir per estudiar, per analitzar i per intentar ajudar aquests sectors socials aturats i treballadors amb sous baixos, a augmentar el seu nivell econòmic, i aquest Consell de Treball, encara és inèdit a la nostra Comunitat Autònoma, està creat, existeix en els Pressuposts, vostès no li dediquen cap cèntim, nosaltres sí

que li volem posar una partida pressupostària amb una esmena parcial, important, per cert, cap al Consell de Treball i Sindicats d'aquestes Illes, però evidentment si nosaltres ens queixam que els preus han augmentat més que a d'altres llocs de l'Estat que els convenis haurien d'anar més dalt, però l'instrument que tenim que és el Consell de Treball, vostès no l'utilitzen, aleshores estam en una contradicció altra vegada important.

I per acabar li voldria dir a la seva intervenció, que és ver que ens ha parlat de gent drogadicta, marginada, bé, no és que n'hagi parlat gaire, però n'ha parlat alguna vegada, però, la veritat, dins els pressuposts pensam que és mínima l'atenció que es dedica als sectors populars precisament que tenen problemes, perquè l'atur ha augmentat i perquè les pensions a vegades són baixes i perquè els sous a vegades són baixos.

Em permeti, Sr. Conseller, que acabi dient una frase que deia una senyora major, no fa molt, deia, quan passejaven les autoritats pels carrers d'una ciutat d'aquestes illes: «A tots aquests hem de continuar engreixant».

Crec que uns pressuposts haurien de rectificar un poc aquesta concepció popular.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Soler. Gràcies, Sr. Serra.

El Sr. Josep Alfonso té la paraula.

Contestarà després de tots dos.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Sr. Serra m'ha llevat de dir la pobra impressió que m'han causat les explicacions programàtiques que ha donat el Conseller d'Economia i Hisenda, respecte d'aquests Pressuposts. Crec que li hem d'agrair una cosa, i s'ha de dir, i és que, Sr. Conseller, vostè ha fet una cosa que s'agraeix molt en aquesta Cambra, ha estat breu, curtet, ha dit poques coses per no dir res, però ha estat bé.

No ens hem pogut assabentar del que pensen fer amb 15.600 milions de pessetes dels Pressuposts. Ens ha dit que els Consellers ens ho explicaren, jo li voldria dir que a qualque Conseller li vaig haver d'explicar jo. Que no sabia què volia fer, li vaig dir, no, si vostè diu això. Per tant, els Consellers, no tots, en general, no ens explicaren gaire, qualcun sí.

I com sempre, ha introduït, i jo vull ser també molt breu, el famós tema, el famós victimisme que pareix que duen gravat com un segell d'aquells que envien al Consell d'Eivissa, com un segell al front. Sr. Conseller, fa molt de temps, quatre anys que li estam dient per què en aquesta tribuna no parlam de les despeses que fa l'Estat, el Govern de la Nació, aquí, i els ingressos que aquest mateix Govern se'n du d'aquí, d'aquesta Comunitat Autònoma. Per què no en parlam. Fa quatre anys, jo li diré per què no en parlam. Perquè el victimisme, quan s'agafen les xifres exactes, desapareix, quan a vostè, com ara i en aquesta Cambra, li demostrí amb xifres exactes, quants de milions de pessetes s'han ingressat a les arques de l'Estat d'aquesta Comunitat Autònoma i quants de milions de pessetes ha gastat l'Estat a aquesta Comunitat Autònoma, vostè haurà de dir, si és sincer amb vostè mateix i amb la resta de la Cambra, no era tant gros, o no era, com veurà.

L'any 1986, com que jo sabia que vostè parlaria d'això, n'ha parlat quatre anys, sempre en parlen, sense donar una sola xifra, l'any 1986 l'Estat va ingressar de la Comunitat Autònoma, 134.000 milions de pessetes. Hisenda i Seguretat Social. Va gastar Hisenda i Seguretat Social 112.000 milions de pessetes, saldo positiu per a la nostra Comunitat, Sr. Soler, té tota la raó, 21 milions de pessetes, tot 21.000 milions de pessetes. Vostè té tota la raó, tota. Resulta, estam parlant de mil de milions, com és lògic i milionets petits no s'hi posen per aquestes coses, resulta que les transferències a Corporacions Locals i impostos cedits a aquestes corporacions són 9.631 milions. Resulta que l'aportació a la Comunitat Autònoma, i m'oblit dels impostos cedits, perquè ja no contenen, són 2.506 milions de pessetes. Total d'aportacions al marge de la despesa, 12.138 milions de pessetes. Saldo a favor de la Comunitat Autònoma, 9.682 milions de pessetes. En definitiva, si fóssim un país independent, tendriem un saldo a favor nostre de 8.500 milions de pessetes. Però resulta que Espanya, senyors d'Aliança Popular, Espanya té, Coalició Popular, Espanya té Exèrcit, Espanya té un Ministeri d'Assumptes Exteriors, Espanya té un Parlament que vostès tenen seixanta i busques de Diputats, Espanya té una Corona que suposa una sèrie de despeses, com a ningú no se li escapa, suposa una sèrie de despeses, aquestes despeses globalitzades són 705.000 milions de pessetes.

Jo no sé quin percentatge ens toca a nosaltres, però crec que estaria bé parlar d'un percentatge igual al de la població, o paregut, igual. Podria ser més gros perquè tenim molta més renda, però ho deixarem igual. Li posam un 1'9 % d'aquest percentatge i ens surten 13.000 milions de pessetes.

Crec que el victimisme el poden deixar anar, si és capaç de rebatre una sola d'aquestes xifres, jo som capaç de rectificar, si no és capaç, Sr. Conseller, li deman que rectifiqui vostè. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Diputat. Sr. Conseller té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Senyores i senyors. Sr. Serra, bé, en primer lloc, li vull agrair el fet que almanco a una part sí hagi reconegut en l'aspecte formal que, des de l'òptica lingüística el discurs estava ben construït. No pretenia, i a vostè crec que això li consta, convèncer-lo quant al fons d'aquest discurs, ni quant en el fons del pressupost, ni quant al fons de moltes coses que es diuen des d'aquesta tribuna. Perquè indubtablement no confiam, no aspiram, no tenim la pretensió, perquè sabem que això, a aquestes altures de Legislatura, és un fet impossible, el que vostès, si jo aquí hagués dut un discurs, tal vegada, vint-i-una mil vegades més ben construït, que el que he dut aquí avui, vostès haguesin rectificat les opinions, no, indubtablement, les opinions sobre el Pressupost entenc que estan perfectament ja preconcebudes i que, en aquest cas, per més bé o més malament que hagués estat el discurs, no hagués retirat vostè, en aquest cas, la seva esmena de totalitat. Entre altres coses perquè, com a grup d'oposició en aquest moment, no ho pot fer d'una manera clara.

Tampoc no he vingut aquí a fer un balanç dels exercicis pressupostaris anteriors, no he vingut a fer

un balanç dels tres anys i mig o els quatre anys de l'Autonomia, per això hi ha altres fórmules, com és el Debat sobre l'Estat de l'Autonomia, allà on es posen de manifest totes les actuacions que ha dut a terme el Govern, els programes que ha realitzat el Govern. He vingut senzillament a explicar, a exposar les línies d'actuació per als pressuposts de l'any 87, que per altra part a vostè, no li han estat novedoses perquè no són altra cosa més que la continuació dels pressuposts del 83, del 84, del 85, del 86.

Quant a les suposicions que fa, sobre la normalització lingüística, sobre, respecte del medi ambient, vostè sap perfectament que dins aquest pressupost tant pel que respecta a la Conselleria de Cultura, com a la d'Obres Públiques, hi ha programes concrets, hi ha partides pressupostàries en aquest sentit. Que haurien de tenir un increment més gros? Sí, indubtablement, ara bé, els recursos són escassos i a l'hora d'assignar els recursos s'han de delimitar prioritats, i això no és altra cosa que el que fa el Govern, al moment que presenta el pressupost.

Quant a la finançació autonòmica, que tant el Sr. Alfonso, com vostè mateix s'hi ha referit, m'agradaria malisar el tema, vostè sap que aquest Conseller, dins el Consell de Política Fiscal i Financera, es va abstenir, quan el que es definia era el model a aplicar durant aquests cinc propers anys. Em vaig abstenir, perquè considerava que crear aquest model no era al que nosaltres aspiràvem, no era el model ideal no només per la nostra Autonomia, sinó per la majoria de Comunitats Autònomes des del moment que no contemplava la solidaritat, quant a la distribució de les càrregues a nivell general.

Ara, una vegada es passa a la Comissió Mixta, que s'ha d'acceptar o no acceptar la finançació autonòmica per als següents cinc anys, vostè sap que hi va haver un acord entre tots els grups polítics, en el sentit que si es produïen unes compensacions via conveni, acceptar aquest sistema, però això no suposa una renúncia a voler millorar el sistema.

Simplement, si en aquell moment, no haguéssim acceptat per a aquests cinc anys la proposta de finançació autonòmica, haguéssim provocat un col·lapsament de la Comunitat Autònoma. Això són, Sr. Serra, uns dels inconvenients quan s'ha de negociar amb un Govern que té la majoria absoluta, i que en aquests temes pràcticament és una paret de frontó.

Quant als temes dels excedents hotelers, nosaltres creim que per millorar la situació econòmica i social de les classes socials més desfavorides, per solucionar el tema de l'atur, lligant un tema amb l'altre en política econòmica, hi ha dues vies, una primera via seria la de gravar aquest excedent, amb un impost, i a partir d'aquí, fer una redistribució de la renda. L'altra via que és la que nosaltres creim, que és la que predicam i amb la qual hi estam d'acord, és procurar que aquest tipus d'excedent, passi a d'altres sectors a generar riquesa, a generar ocupació i, precisament, actuem en aquest sentit amb el Pla de Reindustrialització que té previst aquesta Comunitat Autònoma, el Govern de la Comunitat Autònoma.

No anam per la primera via d'anar a gravar aquest excedent perquè entre d'altres coses l'experiència demostra que en aquests casos la tendència que es produeix, és disminuir a la llarga aquest excedent i el que és millora de la situació social per a avui, és empitjorament de la situació social per a demà. Per tant, ens in-

clinam que el millor sistema per millorar les condicions socials, per millorar les condicions de vida dins la societat nostra, no és altre, la manera de crear ocupació, no és altra que la de crear riquesa. I més, a un moment de crisi econòmica com estam. La qual cosa no vol dir que hi hagi moments concrets, que sigui bo fer una certa redistribució de la nostra riquesa, però primer l'hem d'anar a generar, això és el primer punt, i això és l'objectiu que nosaltres duim.

Quant al tema de l'índex de preus al consum, bé jo ja li he posat de manifest el que pensam, en relació amb aquest tema són dos punts des de la nostra manera de veure les coses, que incideixen en aquest tema de l'índex de preus al consum, un primer és el fet de la insularitat, en el qual he vist que coincidim bàsicament, i l'altre que indubtablement també influeix el fet que siguem una economia de sector serveis, és dir que és sabut que quan dins una economia el sector serveis té un pes important dins l'estructura econòmica, això fa que sigui una economia amb tendència inflacionista. Però això no basta perquè en el cas de Canàries, per exemple, que és una economia també amb un fort pes del sector serveis, precisament perquè té unes compensacions amb matèria d'insularitat, no es produeix la mateixa tendència alcista que a Balears.

En el que no puc estar d'acord, en absolut, és que s'acusi el Govern de no voler posar en marxa el Consell Assessor de Treball. Aquest Consell Assessor de Presidència, li he de dir que el Conseller de Treball i Transports del Govern de la Comunitat ha fet molts d'esforços, ha convocat moltes reunions, per posar en marxa aquest tema, ens hem trobat, que per exemple, hi ha hagut una Central Sindical, la majoritària dins aquestes illes, a la qual se li ha comunicat la convocatòria per constituir la Comissió de Treball, dues vegades fins i tot amb acusació de rebut, i no s'ha personat, no s'ha presentat i, endemés, hi ha plantejada una discrepància per part d'una entitat empresarial, que no està conforme amb la representació que el Decret marca. Indubtablement, en aquest aspecte, si no hi ha una voluntat efectiva, per part de centrals sindicals i empresariat per posar en marxa aquest Consell Assessor de Treball, aquest Consell de Treball, indubtablement al Govern li costarà dur-ho envant.

El que indubtablement jo li acceptaria, si s'hagués produït, que no s'ha produït, hagués estat que hi hagués hagut una negligència clara per part del Govern de la Comunitat Autònoma o per part de la Conselleria de Treball i Transports a posar en marxa el Consell Assessor de Treball. La Conselleria ho ha intentat, no una, sinó diverses vegades, no ha estat possible per discrepàncies, no entre empresaris i treballadors, sinó entre parts representatives de cada un d'ells. A part que la teoria que vostè manté que el Consell de Treball podria ajudar, que pareix que és la solució que dona, en certa manera, és el que en castellà diuen «la panacea», per resoldre el tema de l'índex de preus al consum, realment jo no puc compartir aquesta opinió. Probablement, això no soluciona els temes, és a dir, no veig la via per solucionar aquest aspecte.

I estam, una vegada més, amb l'Acció Social. Em cregui, Sr. Serra, que el Govern destina molts d'esforços en matèria d'Acció Social. Com vostè sap, estam a un aspecte de l'actuació política, on ens movem en el que es denominava i es continua denominant en aquest sentit, doblers etiquetats, és a dir, que els doblers per

a l'actuació social venen etiquetats des de les distribucions que fan els diferents Ministeris a nivell nacional. Jo li he de dir, que durant el 83, 84, 85, 86, 87 les previsions assignades per a aquests conceptes, han anat disminuint, cada any, és a dir, no tant sols s'han adequat amb la taxa d'inflació anual, sinó que s'han anat reduint. I, en aquests moments, com a vostè li consta, el Govern està fent un esforç per damunt les dotacions econòmiques que rep a l'efecte, per destinar-los a Acció Social. En aquests moments estam amb unes quantitats de l'ordre de 46 milions de pessetes, per damunt del que reben per a aquesta finalitat, que la destinam a l'Acció Social.

Al Sr. Alfonso, li podria reproduir, és a dir, agrair-li que el fet que el discurs hagi estat breu, li hagi agradat, no pretenia altra cosa en aquest sentit, li puc reproduir pràcticament l'esquema de la contestació que he donat al Sr. Serra, en el sentit de que jo aquí no venia a convèncer, no venia a convèncer-los, pentura es deia que hi havia poca voluntat de convicció, és que la voluntat de convicció, que vostès podrien retirar les esmenes, com pot imaginar, era nulla. Era nulla, perquè era totalment impossible, o com deia aquell, «es imposible y además no puede ser».

Quant a les explicacions dels programes, jo li he manifestat les línies bàsiques d'actuació del Govern, en matèria d'inversions a Obres Públiques, que pràcticament com vostè sap, se'n duen, no vull dir la totalitat, però bona part de tota la inversió que dur a terme el Govern de la Comunitat Autònoma, perquè pensam que una de les maneres efectives de millorar les condicions de vida d'aquestes illes, d'anar endavant en aquest aspecte, un apartat important, és dotar-les de la necessària infraestructura física, que a causa de molts d'anys d'abandó en aquest sentit no estan a un nivell normal en relació amb els nivells de renda i riquesa que tenim en aquestes illes.

Precisament, en això, no em negarà vostè, que s'està fent un esforç molt important. I d'altres aspectes d'altres Conselleries, han estat, entenc jo, suficientment exposats, endemés hem de tenir en compte, una vegada més, el que he dit al Sr. Serra. Aquests pressuposts, són una continuació d'una feina de quatre anys de Govern, i precisament per això no hi ha grans innovacions, ni ho hem pretès, en relació amb els anteriors exercicis pressupostaris. Els programes, pràcticament, com vostè sap, van en la mateixa línia.

En relació amb la finançació autonòmica, enguany veig, no sé per què, deu ser perquè estam en any electoral, que vostès han pogut calcular abans que nosaltres, la famosa balança fiscal, nosaltres cada any solem fer els càlculs, i no els tenim ni pel gener, ni pel febrer ni pel març, ens anam més a prop de l'estiu, que és quan podem recaptar les dades per poder fer els càlculs.

L'únic que pràcticament, en base a les dades que vostè ha dit, jo crec que el personal tècnic de la Conselleria d'Hisenda que procedeix a fer aquests càlculs, crec que és personal de fiar, crec que és personal seriós, supos que els quatre o cinc economistes que en aquest moment hi ha, saben què és una balança fiscal, saben quines dades han de tenir en compte, cada any ho comproven en les dades de l'Administració Central, amb la Direcció de Coordinació amb les Hisendes Territorials, i feim la comprovació a veure si les dades ens quadren, jo, en base a les dades que vostè m'ha donat, tenc la sensació o que bé un any per l'altre la cosa ha canviat

molt, o que ens hem equivocat de país en aquest sentit, que també podria ser, a vegades un no sap a què atènyer-se.

En fi, Sr. Alfonso, no he vengut a fet victimisme, en absolut, sinó que l'únic que he fet, en aquest aspecte de la finançació autonòmica, és que acceptant com un mal menor, un sistema imposat, negociat amb un Govern de majoria absoluta, que el qui no passa pel tub, ni tan sols passa per cap lloc, vàrem fer una acceptació a cinc anys, però això no és obstacle que hi hagi la voluntat i el convenciment per part d'aquest Govern, que no anam per bon camí, per aquestes vies, sinó que s'hauria d'anar a una fórmula més equitativa, per a totes les Comunitats Autònomes, com podria ser la de contribució a les càrregues generals de l'Estat, en relació amb la renda i riquesa generada per cada Comunitat Autònoma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. La Llei de Pressupost té, com vostès saben, dues esmenes a la totalitat, la 201 i 203, presentades respectivament pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM i pel Grup Socialista.

Entrarem a debatre cadascuna d'aquestes esmenes separadament i després del debat, es votaran al final les dues conjuntament. Per tant, Sra. Secretària, voldria procedir a la lectura de l'esmena 201 del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Esmena de totalitat. El Parlament de les Illes Balears acorda la devolució al Govern del Projecte de Llei de Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma per a l'any 1987.

Exposició de Motius. El Projecte de Llei de Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma és continuïsta respecte dels pressuposts dels anys anteriors i molt especialment respecte dels de l'any 1986. En conseqüència, a l'hora de fer una anàlisi rigorosa, un dels motius pels quals presentam l'esmena de totalitat és la consideració que feim de la poca claredat i la manca de determinació a l'hora de saber en què hom vol gastar els doblers públics.

En aquest sentit, per a Esquerra Nacionalista-PSM és denunciàble el fet que el grau d'execució dels pressuposts dels anys 84, 85 i 86 hagi estat baix, sobretot en l'aspecte de les inversions reals, així mateix és preocupant el superàvit que hi ha hagut. Aquesta manca de gestió pressupostària fa que sigui particularment preocupant el fet que quan es realitzen modificacions de crèdits importants no hi hagi en el Projecte de Llei cap responsabilitat col·lectiva del Govern.

La problemàtica de la distribució sectorial del pressupost és un altre dels motius que ens obliguen a presentar la sol·licitud de la seva devolució. El 73 % de totes les inversions reals, Capítol VI, correspon a la Conselleria d'Obres Públiques i d'Ordenació del Territori. És particularment greu que aquesta xifra tan important quan cercam els criteris de territorialització ens hi topam amb una evident contradicció. Si bé a la Memòria del Projecte de Pressuposts i a la compareixença del Conseller d'Ordenació del Territori, es parlà de projectes concrets, a l'hora de quantificar la territorialització en el volum III del Projecte de Pressuposts, hi trobam que aquesta necessària territorialització d'acord amb la Llei de Finances de la Comunitat Autònoma no

es produeix.

La manca de territorialització no es dona només a la Conselleria d'Obres Públiques, ans també és present a les altres Conselleries com la d'Agricultura i Pesca o la de Cultura, per tot això hem d'afirmar que no es compleixen els articles 39.3 i 41.5 de la Llei de Finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Es especialment important també, pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, el fet que l'articulat del Projecte de Llei respecte de les modificacions de crèdit, segueix estrictament la Llei de Finances però amb la paradoxa que el pressupost es fa per programes i aquests no es contemplaven en la Llei de Finances.

Hi ha evidents contradiccions en el Projecte de Llei, entre el que es preveu a la Memòria i el que hom pressuposta. En aquest sentit ens demanam com és possible, com es pot explicar que es programi, però que no es pressuposti, com per exemple a la Conselleria de Cultura. Qualcuns altres aspectes formals i de fons a la vegada que cal també tenir presents en presentar aquesta esmena a la totalitat, és el fet que se'ns presentaren com a material de complement al Projecte de Llei unes carpetes amb fulls sense enquadernar i amb fulls sense enumerar, on hi havia reiteracions referents als volums de Pressuposts i alhora hi trobam nombrosos fulls il·legibles entre la paperassa que conforma l'estat d'execució dels Pressuposts. Els fulls il·legibles afecten sobretot les Conselleries d'Obres Públiques, Cultura, Agricultura i Sanitat.

De rebot, i no sabem si hi ha una errada o no, però en principi podem afirmar que enguany el Govern proposa un control del Legislatiu a través de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Els problemes ja clàssics de la gestió del Govern de la Comunitat Autònoma, i per tant dels pressuposts prevists per a l'any 87 continuen essent els mateixos.

Pensem que no s'han encarat amb coratge i decisió els problemes socials claus d'aquests moments. Ens referim naturalment a l'atur, la marginació social, la pobresa, la urgent defensa del Medi Ambient, la llengua catalana i la cultura.

Tampoc per al 87 no hi és prevista cap política econòmica d'equilibri territorial entre les diverses illes.

En definitiva, pensem que es continua ignorant, i que se'ns agreuja la seva fragilitat, el que estableix l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears: «La llibertat, la justícia, la igualtat i el progrés socio-econòmic entre tots els ciutadans de les Illes Balears».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Per defensar l'esmena té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets. Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies Sr. President. Crec que de la lectura que ha fet la Secretària d'aquesta Mesa del Parlament, es pot deduir una sèrie de circumstàncies, que crec que són clares. La primera és l'estudi exhaustiu que hem fet de tota la documentació que el Govern ens ha fet arribar, i, per tant, un primer nivell d'aquesta anàlisi són els defectes formals que hi ha hagut a la presentació d'aquest Pressupost que és el que fa quatre que s'ha presentat.

Evidentment, però, no són els defectes formals els que fan que Esquerra Nacionalista-PSM presenti una esmena de devolució a la totalitat, sinó que és una mica profunditzar en el debat que hem tengut fa una estona, i que, de fet, en aquests moments continuam.

Entenem nosaltres que avui hem de parlar en primer lloc d'una sèrie de plantejaments de tipus institucionals i a continuació hem de parlar ja dels programes que el Govern ens ha presentat a aquesta Llei de Pressuposts.

Parlem, per tant, en primer lloc, d'aquest entramat institucional. El Govern ja disposa de la Llei de Taxes, de la Llei de Finances, de les distintes Lleis de Pressuposts, d'una finançació de l'autonomia i, fins i tot, ha disposat de deute públic en aquesta Comunitat Autònoma els dos exercicis anteriors. Per tant, en aquests moments es requereix d'un presupost, maduresa, perquè rodatge ja n'hi ha hagut més que suficient, i, de fet, he de dir que aquests defectes formals, jo crec que per maduresa, no són admissibles, però, en definitiva, deixem aquests formalismes i anem un poc més al fons.

La gestió pressupostària que s'ha fet els darrers anys i, per tant, molt concretament hem de parlar de la liquidació dels pressuposts del 84, però també dels documents que ja han arribat a aquest Parlament respecte del 85 i del 86, ens dona una sèrie de conclusions que pensam que són clares. La primera conclusió és que el grau d'execució dels Pressuposts ha estat baix cada any, no només el 84, sinó també, pel que coneixem, el 85 i el 86, fins al punt, i això s'ha dit i s'ha reconegut, que algun d'aquests anys només el 49 % de les inversions reals que s'havien de fer, es va executar.

En segon lloc, d'aquesta mateixa gestió pressupostària, hem de saber parlar i n'hem de parlar, que el superàvit ha estat cada any elevat, un superàvit de lliure disposició que ha superat molt les previsions que hi hauria d'haver, i, em creguin, Sres. i Srs. Diputats, que nosaltres que creim profundament en l'autogovern, nosaltres que creim en la gestió que s'ha de fer d'una Autonomia, la faci el partit polític que la faci, veim injustificable no invertir, dia 31 de desembre, no haver invertit el que realment es pot haver invertit i no haver gastat tot allò de què es disposa.

Per això, evidentment, aquest saldo de gestió pressupostària ja comprovat del 84, i que del 85 i del 86 hi ha prou documentació, per a nosaltres és total i absolutament injustificable, que hagin sobrat, en definitiva, doblers, parlant en un llenguatge planer i clar.

I un interrogant és el que també ens plantejam, què s'ha fet amb el deute públic que ha fet la Comunitat Autònoma? Què ha estat que s'han fet interessos als bancs?, és a dir, què ha pasat aquí? En què s'han gastat aquests doblers. Ja sabem que a través d'uns programes s'han comprat una sèrie d'edificis etc., etc., una sèrie de despeses, però, en definitiva, si hi ha hagut superàvit, en definitiva, si no s'han fet les inversions reals previstes, més que a un 50 % aproximat, certament ens adonam que el deute públic que s'ha fet aquests anys, era totalment i absolutament innecessari.

Per altra banda, hem de dir amb tota claredat també que després de la compareixença de gairebé tots el membres del Govern a la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressupost d'aquest Parlament per contestar preguntes i, a la vegada, per explicar-nos aquests pressuposts, si bé varen ser unes sessions maratonianes d'autèntica bogeria, es pot dir, el que nosaltres hem deduït en molts de casos és una poca claredat i una manca de

determinació a l'hora de saber què és el que vol fer cada Conseller amb els doblers de què disposarà a partir de l'aprovació d'aquesta Llei Pressupostària.

I amb això volem dir, que hi ha Conselleries que quan els demanàvem, amb què vostès gastaran aquesta partida pressupostària, ens contestaven el que havien fet l'any anterior, però no amb una programació amb prioritats i objectius per a l'any 87. Igualment, hem de dir que aquí hi ha tres, dues o tres greus contradiccions, una, i en podem dir tres de clares, una és aquesta gran confiança que existeix a l'Executiu en les modificacions de crèdit previstes, és a dir, aquí passarem d'una partida a una altra moltes despeses, en funció del que vengui, de les coses que puguem fer i de les coses que ens vagin sortint bé. I valgui en aquests moments una afirmació clara del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, estam terriblement esglaiats, després d'haver vist les compareixences dels diversos Consellers, pel fet que vostès, a partir del dia 1 del mes que ve no tendran plenaris d'aquest Parlament, i, en conseqüència, el control del Legislatiu sobre l'Executiu serà molt pobre fins a final de Legislatura, perdó, fins a final del seu mandat, amb les eleccions autonòmiques. Per tant, vegem la naturalesa d'aquests pressuposts, vegem les previsions i prioritats, i vegem el mecanisme de modificacions de crèdit que vostès tenen previstes, certament això pot ser una autèntica epopeia de berenars, festes, etc., gastant els doblers públics els mesos en què no hi podrà haver aquests plenaris per al degut control de l'Executiu.

Per altra banda i abundant en aquesta manca de determinació i poca claredat, voldríem també fer referència a les diferències que hi ha entre el que hi ha escrit a la memòria dels pressuposts, el que els diversos Consellers digueren i el que trobam dins els pressuposts en si, és a dir, els doblers pressupostats, i aquí sí que hi ha contradiccions immenses, no falti ara parlar que hi ha una Conselleria com la de Cultura que a més d'un 60 % hi ha diferències entre una cosa i l'altra, Conselleries com la d'Obres Públiques mateix, on també hi ha diferències notables, en definitiva, és una greu contradicció, aquests papers que tenim, aquests volums que tenim amb contradiccions clares.

També és una altra contradicció molt important per a nosaltres que vostès deixen obertes moltes de partides, sense concretar ni especificar què és el que es fa comptes fer, ni quins doblers fan comptes dur-hi, a aquestes partides. Aquesta contradicció també ajuda que puguem afirmar amb duresa el que havíem dit fins fa poc, vostès no fan comptes que hi hagi un control del Legislatiu sobre l'Executiu, a la gestió d'aquests Pressuposts de l'any 87, pensen gastar, sense tenir unes prioritats, sense tenir uns controls parlamentaris adequats.

Entrant en el quart gran apartat que és el de la territorialització, i és un tema que a l'escrit que s'ha llegit, ja s'ha afirmat amb claredat, nosaltres no hem vist, excepció feta d'alguna Conselleria com la de Sanitat, i aquesta vegada els treuré primer el detall en positiu, a la de Sanitat sí que hi ha una territorialització acceptable, segons el nostre punt de vista, però, a la resta de Conselleries hi ha una manca de criteri de territorialitat. I el que és més greu, no hi ha el que és previst a l'Estatut d'Autonomia i el que s'ha després de moltes de vegades en aquest Parlament, de la necessitat, de la urgència que totes les Illes es vegin dins uns mecanismes de compensacions de solidaritat

i en definitiva d'igualtat, nosaltres no hem vist a aquest Pressupost una política que tenguí clars aquests objectius, els objectius de desconcentració de les inversions que continuen essent majoritàriament a una illa, després a una altra i, molt en tercer lloc, a una tercera illa que tots sabem perfectament a quines ens referim.

Entrant en els aspectes de despeses d'inversió, certament, vostès valoren com a positiu que el 73 % del total de les inversions, per tant, Capítol VI, se'n vagi a Obres Públiques. Per a Esquerra Nacionalista-PSM, ho hem dit moltes vegades, estam d'acord que fa falta sanejament, fa falta asfaltar correctament certes carreteres, però després de conèixer moltes de les obres que es volen fer, i després de conèixer globalment la política encimentadora, i perdonin l'expressió, certament ens aborriona que el 73 % del total de les inversions del 87, estigui prevista amb aquesta opció única que són les Obres Públiques, i a més tenint en compte el que s'ha fet aquests dos anys anteriors, és a dir, el que s'ha pogut fer, respecte del pressupostat.

També és altament preocupant que uns dels mecanismes d'aquests Pressuposts més important, sigui l'augment de despeses de personal i no per pagar doblers que en definitiva es deuen, per equiparar laborals, funcionaris, etc., que això és una tasca començada i aplaudida pel nostre Grup Parlamentari, sinó que és a causa, precisament, que encara, faltant tan pocs mesos per acabar la Legislatura, hi ha previst un augment de personal que nosaltres qualificaríem d'inoportú, de preocupant, i sobretot tenint en compte que una Llei com la de la Funció Pública que ha anat per tràmit d'urgència, oh! paradoxal, s'ha aturat ja fa dues setmanes i no n'hem sentit parlar, bé, avui ens han dit que un sindicat ha afirmat públicament que abans de final de mes estarà aprovada aquesta Llei, nosaltres, la veritat, és que no acabam d'entendre aquestes dinàmiques, aquests plantejaments de capítol I, en definitiva, d'unes despeses de funcionament de personal que es veuen tant engreixadas, confiant de cobrir moltes vacants.

Entrant en aquests objectius de política econòmica que nosaltres creim que s'haurien d'haver complit, o que s'haurien de complir en aquest pressupost del 87, i que és per això que és un dels motius que demanen que aquests pressuposts no siguin vigents, almenys, que no es tramitin, són un poc la visió que és té dels sectors econòmics d'aquestes illes.

Bé, nosaltres ja hem, aquesta vegada, en certa manera, ja no hem posat en dubte la validesa de subvencionar amb punts de crèdit una sèrie d'indústries, comerços del sector secundari, del sector terciari, i fins i tot, aquest any se'ns planteja subvencionar, ajudar, donar crèdits a empreses de transports. Bé, els dels transports els volem discutir molt a poc a poc, perquè creim que hi ha molta tela, com és diu, per comentar al respecte, però ja no hem posat en dubte aquest mecanisme que tant vostès, des d'una òptica, com diem, liberal-conservadora, havien de mantenir per sortir de la crisi, per crear llocs de treball, no hem posat massa en dubte, per això aquesta vegada no els ho hem tocat dins les esmenes parcials, però el que hem notat a faltar és un autèntic esforç cap a, precisament, aquells sectors que en aquests moments tenen problemes de tipus econòmic i, en definitiva, davant la conjuntura internacional, tenen dificultats. La crisi industrial, la problemàtica agrícola són dos temes que no veim com, en aquests pressuposts, se'ls dona cap tipus d'alternativa.

I veim que, en definitiva, vostès van caient en una cosa que nosaltres ja ens temíem i que és que només es veu el turisme com a única sortida a la realitat econòmica d'aquestes illes, i nosaltres creim que el turisme, certament, s'ha de racionalitzar, certament s'ha de modernitzar a aquelles estructures que es veuen caducades, però certament encara agricultura i indústria han de tenir una atenció prioritària.

I no ens diguin, senyors del Govern, que a través del Pla de Reindustrialització i el que es pensa fer amb els Pressuposts del 87 hi haurà alternatives, sortides a aquesta problemàtica industrial perquè, analitzant els pressuposts de la Conselleria, concretament d'Indústria, certament, no podem dir que això vagi per aquí. I quines són les alternatives que Esquerra Nacionalista-PSM pensa? Alternatives de reforma, alternatives en positiu, pensam, creim i estam convençuts que podrien servir d'equilibri, que podrien servir una mica per evitar que l'atur augmentàs, per evitar, en definitiva, aquest crack que hi ha través de la crisi que afecta la indústria i l'agricultura.

Per a nosaltres, hi ha dos, tres temes claus, un és el foment dels productes de qualitat agrícola i ramaders, per tant, industrialització derivada d'agricultura i ramaderia, i en aquests pressuposts és pràcticament inexistent aquest tipus d'alternativa, i ho és també una segona alternativa, el cooperativisme industrial i comercial. Creim que són les úniques alternatives una mica vàlides, igual que el cooperativisme en temes globals per evitar, l'atur juvenil que és el que certament augmenta més en aquestes illes.

Nosaltres, en definitiva, perquè veig que el llum s'ha encès, volem anar acabant, dient que ens pareix que amb aquests Pressuposts, els nostres pobles, de cadascuna de les Illes, no veuran avançar la seva realitat social i econòmica, és a dir, no veuran els avantatges de l'autogovern, de l'Autonomia a través de l'exercici quotidià dels Pressuposts de l'any 87.

Nosaltres pensam que hi ha molts d'exemples que no són en positiu, creim que aquests tipus d'inversions a Obres Públiques, creim que aquests tipus de política global de molta despesa de funcionament i de personal i poca d'inversió, precisament als sectors que podrien generar una riquesa, una activitat econòmica i treball, són precisament els aspectes que fan que el poble no veurà una gestió adequada i, en definitiva, es girarà a poc a poc, cap a una decepció de cada vegada més pronunciada del procés autonòmic, que és un dels temes que a Esquerra Nacionalista-PSM ens preocupa molt.

I ja per acabar, un darrer motiu de crítica als Pressuposts que vostès han presentat i, per tant, de la nostra defensa d'un model alternatiu, és precisament que en alguns aspectes en positiu que s'havien aprovat en aquest Parlament l'any 86, com la convocatòria de beques per a gent jove que hagués acabat els seus estudis, per poder-se formar en qüestions tècniques o en humanitats, poder investigar i poder tenir un treball, són coses que no es varen fer, si bé s'havien aprovat a aquest Parlament a la Llei de Pressuposts del 86.

En definitiva, Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista-PSM creu que uns pressuposts han de servir perquè els ciutadans vegin amb claretat en què es gasten els seus doblers i vegin la utilitat d'una manera quotidiana. Nosaltres creim que amb els pressuposts que ens han presentat no es veuran aquests avantatges. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors. Intentaré, Sr. Serra, rebatre-li els punts d'aquesta intervenció, on ha anat mesclant unes coses amb les altres, que indubtablement des del meu punt de vista ha fet bastant difícil el seguiment d'aquesta intervenció.

Ha començat amb la gestió pressupostària del 84, del 85, fins i tot del 86, bé la liquidació del 86 encara no està presentada, fins dia 31 d'abril hi ha termini, tenen un avanç de l'execució, indubtablement. Ara jo no compartesc i no puc compartir, Sr. Serra, el balanç que vostè fa de la gestió pressupostària d'aquests anys. Entre d'altres coses perquè és el balanç d'una part de la Cambra, la majoria d'aquesta Cambra en relació amb la gestió pressupostària del 84 que, com vostè sap, s'ha discutit avui matí en Comissió, ha estat d'acord amb aquesta gestió pressupostària. Haurà de venir a Ple, per una sèrie de circumstàncies que han passat avui matí, i, si es produeix el mateix vot que s'ha produït avui matí dins la Comissió, doncs no es fa el balanç que vostè vol plantejar. Tot i sabent que les inversions, per dur-les a terme, tenen una sèrie de fases que tenen una complicació que fan que a vegades es vagi dilatant el període d'execució d'una inversió i, fent el Govern com fa, que tant prompte té una obligació contractual, contracta, i valgui la redundància, assumir aquest compromís i precisament dur-ho a liquidació.

Vostè sap, i jo ho deia avui matí, que si la Conselleria d'Obres Públiques, per exemple, té unes previsions en inversió en matèria de sanejament, i aprova uns projectes o avantprojectes, i el Consell de Govern dóna el vist-i-plau a dur a terme aquesta inversió concreta, que llavors s'ha de fer en col·laboració amb els Ajuntaments, no tots el retards que es produeixen en aquest aspecte poden ser imputables a la Comunitat Autònoma, aquí hi ha una responsabilitat compartida, com a mínim, en aquest sentit. El que sí seria en tot cas imputable a la Comunitat Autònoma es que deixàs de percebre, com a conseqüència de negligències en la gestió, quantitats compromeses que per exemple rep a través de l'Administració Central, jo li puc dir que fins el que tenim ara, el fons del 83, el del 84 i el del 85, que estan acabats, que el període d'execució d'aquest Fons de Compensació estan finiquitats, que endemés hem de tenir en compte que el Fons de Compensació és la partida global més grossa que té per a inversions aquesta Comunitat Autònoma. S'han perdut doblers o no s'han perdut doblers? La Comunitat Autònoma ha deixat d'ingressar quantitats com a conseqüència de la no execució del Fons de Compensació? Doncs no ha deixat d'ingressar-ne cap, és a dir, que les inversions que hi havia previstes s'han anat fent amb la celeritat necessària per poder-se dur a terme, i, com a conseqüència d'això, el Govern, li ho dic una vegada més, la Comunitat Autònoma, no ha deixat de percebre ingressos en aquest concepte, cosa que no ha succeït, com ja veurem, en successives liquidacions, perquè crec que ara no és el moment oportú d'entrar en les liquidacions ni del 84 ni del 85 ni del 86, cosa que, dic, no ha succeït en l'altra administració que té competència sobre el Fons de Compensació.

El tema del deute públic i del superàvit elevat. Quan el Govern planteja a aprovació, al Parlament, i demana una quantitat per emetre deute públic, no vol dir que llavors l'hagi d'emetre tot, va en funció de com es desenvolupen les despeses i, sobretot, com es produeixen els ingressos. I en aquest aspecte, vostè per exemple sap i li consta, que dins el 86, el Govern tenia autorització per emetre deute per import de vuit-cents milions de pessetes, no en va emetre, fins i tot dins el 86 pot ser que es produeixi un superàvit, però el Govern no va emetre el deute, i per què?, perquè senzillament la previsió dels ingressos s'ha anat realitzant per damunt del que hi havia previst, i això ha fet que tant prompte el Govern veu que pot reduir el nivell d'endeutament, que pot reduir el nivell de deute, el redueix i no s'entra a la dinàmica que vostè apuntava, on es podia entrar.

Ahudir a les programacions de les Conselleries, bé, jo en aquest aspecte li he de dir que els pressuposts, les memòries, els objectius, sobretot les fitxes d'objectius que en aquest cas són les que compten, tenen tres nivells distints: nivell mínim, màxim i nivell aprovat mitjà, i les Conselleries quan fan la pressupostació, fan un esforç per dur a terme tota la programació per a un any concret, llavors tot serà que a l'hora de pressupostar, com a conseqüència que els recursos són escassos i s'han de prioritzar en segons quins aspectes, es quedin a nivells mínims, en alguns, a nivell màxim i en alguns altres, en nivells mitjans.

El que sí pot tenir segur vostè, és que, Sr. Serra, el que no es produirà és la història aquesta que ens ha contat dels berenars i les festes, només hi han faltat aquest pic aquí les orgies. Hem de tenir en compte que, la mateixa normativa pressupostària ho diu, que les partides corresponents a inversió, les operacions de capital, els Capítols VI i VII, ningú, cap Conselleria no s'atrevirà a treure doblers d'aquestes partides, a treure doblers d'aquestes partides, per passar-les a despeses corrents de Capítol II, perquè, entre d'altres coses, la normativa pressupostària mateix ho prohibeix, i així ha estat sempre en tots els pressuposts. Es poden fer modificacions internes, normals, dins despesa corrent, per pasar de Capítol IV a Capítol II, o de Capítol II a Capítol I, però dels capítols inversors, de les operacions de capital que són les que tenen importància efectiva a uns pressuposts, en aquest cas, no es poden treure partides d'aquests capítols per dur-les a d'altres, entre d'altres coses, endemés del control que dur aquest Conseller d'Economia i Hisenda en aquest sentit, hi ha un Interventor General de la Comunitat Autònoma que això ho té ben clar.

I feia, feia una al·lusió que hi havia un excés de modificacions de crèdit, jo li deman, vostè s'ha estudiat, dins els expedients de modificació de crèdit, els expedients que són per transferències entre distintes seccions pressupostàries, o dins una mateixa secció pressupostària en relació amb els expedients, també de modificació de crèdit, que suposen generació com increment de majors ingressos, com increment de recursos addicionals aconseguits per la Comunitat Autònoma, etc.? Perquè el que si li puc dir és que més de la meitat dels expedients de modificació de crèdit que es vénen tramitant pel Govern de la Comunitat Autònoma a través de la Conselleria d'Hisenda, més de la meitat són per a generacions de crèdits. La qual cosa indubtablement pot obeir a dues coses, o a una mala pressupostació per part de la Comunitat Autònoma en

aquest sentit, o que en el moment de pressupostar no es tenen les dades oportunes, no es té el coneixement de recursos que es rebran de l'altra administració en aquest sentit i es posa una quantitat aproximativa i com que nosaltres, la Conselleria d'Hisenda, en aquest sentit, sempre té tendència a exigir que si no se sap la quantitat exacta, aquesta es calculi a la baixa, llavors es produeixen increments, però més val que es produeixi un expedient de generació de crèdit a una partida concreta que es rep de l'Administració Central, que no que es gastí i després ens trobem que aquests doblers no s'han rebut, que això sí que podria ser un cas de mala gestió pressupostària en aquest sentit.

En definitiva, en les modificacions de crèdit, Sr. Serra, compari vostè les que hi ha per transferències entre distintes seccions pressupostàries o dins una mateixa secció pressupostària entre capítols, les compari amb les que suposen generació de crèdit que són les de més importància, tant en volum físic, és a dir, en nombre d'expedients tramitats, com en quanties.

Una cosa sí li he de reconèixer, que és la territorialització de les inversions. La Llei de Finances marca que enguany és el primer any que s'ha de començar a fer la territorialització d'inversions, quan es va aprovar, encara ho hi havia aprovats els pressuposts del 86 i no hi havia aquesta obligació per al 86. Jo li he de reconèixer que aquesta territorialització de les inversions hagués pogut ser més avançada, s'hagués pogut anar més envant en aquest sentit. Jo he dit en el meu discurs de presentació que era un primer pas i un primer pas molt tímid. Però ha de comprendre vostè que unes transferències assumides per la Comunitat Autònoma, allà on hi havia, inicialment i per a sempre, dins l'Administració d'aquest país, d'aquesta Nació, una tendència a la centralització, vostè ha de comprendre que ha estat molt mal de fer i ha suposat un gran esforç aquesta tímida territorialització que hi ha. Indubtablement això s'haurà de millorar, indubtablement això serà la feina que farem en aquest sentit els pròxims anys, no en tenguí cap dubte.

I entrem en el tema del personal, en el tema de personal, que el personal ha crescut molt, hi ha molt de personal a aquesta Comunitat Autònoma, de l'exercici del 86 al 87 hi ha molt més personal del que hi havia el 86, supòs, si hem de deduir o hem de voler intuir en base a l'esmena que ha presentat el PSOE que crec que serà uns dels cavalls de batalla de la seva esmena de totalitat, jo els vull donar una dada, quan es compara un pressupost del 86 amb un pressupost del 87 no només s'ha d'anar a mirar l'increment relatiu de Capítol I del 86, del Capítol I del 87, en relació amb el Capítol I del 86, hem de tenir en compte tota l'estructura pressupostària, és a dir, dins els pressuposts del 86, què suposava el Capítol I de personal?, què suposaven les despeses de personal comparades amb el Capítol II de despesa corrent, quatre inversions de Capítol VI i transferències de capital de Capítol VII, què suposava això? Dins aquesta estructura pressupostària, quin tant per cent es dedicava al personal? Dins el 86 era el 31'55 % de tot el pressupost que es dedicava al personal. En el 87, en aquest Projecte que en aquest moment s'està considerant, la despesa de personal suposa un 30'63 % exactament, és a dir, que hem passat d'un 31'55 a un 30'63, no compartesc aquesta preocupació per aquest creixement de Capítol I que vostè posa de manifest. Jo dic que anem a mirar dins cada estructura pressupostària la proporció

que suposa, per veure amb quina mesura es mantenen les degudes proporcions entre els capítols pressupostaris.

En el que ja no vull entrar a rebatre-li, perquè crec que ho hem considerat àmpliament en la primera rèplica que li he fet i al debat inicial que hi ha hagut en relació amb la presentació, el fet que vostè considera greu, que el 73 % de la inversió a Obres Públiques, és a dir, que el 73 % de la inversió de la Comunitat Autònoma es dediqui a Obres Públiques i ens torni a treure l'encimentar, el ciment i tal, jo, senzillament, Sr. Serra, li he de dir que som respectuosos amb el medi ambient, el que s'ha de tenir en compte, que tampoc no hi hem d'anar, que supòs que vostè no hi vol anar, no ho sé, perquè en aquests temes crec que solen ser molt radicals, a esquemes de creixement zero. Indubtablement, les nostres illes, i ho he dit anteriorment, tenen una infraestructura física molt deteriorada, basta anar, com ha de fer un servidor moltes vegades, d'Inca a Manacor, per saber que això és una tragèdia, basta, per exemple, veure les necessitats de millora de depuració a les costes de les nostres illes per, indubtablement, veure que en aquestes coses és el *primum vivere*, és a dir, primer hem d'anar a solucionar el tema de les depuracions d'aigües, i hem d'anar a dotar la Comunitat Autònoma d'aquestes tres illes de la necessària infraestructura física. Indubtablement, això s'ha de fer, com és lògic, a través de la Conselleria d'Obres Públiques. No ho drem a un altre lloc.

Ara, vostè manté que s'haurien de fer més inversions en altres esquemes, jo he manifestat que la prioritat d'aquest Govern és en aquest sentit, a aquesta prioritat ens atenim i actuam en conseqüència a aquesta prioritat que hem fet, amb això supòs que estarà d'acord, encara que no comparteixi aquesta prioritzaació.

I res, en fi, al que sí també renunciï és a intentar convèncer-lo en relació amb les línies de política econòmica que du el Govern, perquè indubtablement si hi ha, dins aquesta Cambra, si hi ha dues filosofies o dues formes de concebre la política econòmica a dur a terme dins la societat, són la d'Esquerra Nacionalista i la del nostre Grup, indubtablement, en aquest tema, crec que estam a les antípodes. Vostès creuen que s'ha d'actuar per unes vies, nosaltres creim que s'ha d'actuar per les altres.

Creim, per altra part, també, que tant en matèria agrària, que enguany se li dona entrada, a més dels cúmuls de subvencions en matèria de política agrícola, que contempen els pressuposts de la Conselleria d'Agricultura, que, a més, en aquest aspecte hem de tenir en compte una altra cosa, atès que estam davant actuacions de política econòmica sectorial, com és el cas de la Conselleria d'Agricultura, no és la Conselleria d'Agricultura la que marca, en aquests moments, les prioritats quant a les subvencions, si enguany s'ha d'actuar sobre les explotacions porcínes o s'ha d'actuar sobre les explotacions de cítrics, això no ho marca ni ho pot marcar la Conselleria d'Agricultura, això, la política agrícola general es marca, en aquest cas, per a tota la Nació, per a tot el país, i és a les reunions al Ministeri d'Agricultura, al MAPA, allà on, entre tots els Consellers d'Agricultura de l'Estat Espanyol i el Ministre d'Agricultura es prioritzen les actuacions de política agrària, precisament, això és una cosa que s'ha de tenir en compte a l'hora de fer aquestes valoracions, però, a més de les subvencions, feim un esforç

material quant a les possibilitats d'accés a les línies de crèdit per part de les empreses agrícoles.

I en relació amb les empreses industrials, hi ha el Pla d'Industrialització, contemplat, assumit amb la possibilitat dels recursos que té la Comunitat Autònoma, dins aquest projecte de Pressuposts per al 87, que vostè no ens negarà en aquest sentit que les explicacions del Conseller de Comerç i Indústria a la compareixença davant la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressupost, varen ser tan àmplies com els Grups varen voler, i crec que va quedar suficientment clar en quina mesura du a terme, la Conselleria de Comerç i Indústria aquest Programa de Reindustrialització, i, a més, vostè sap, perquè així ho va expressar perfectament el Conseller de Comerç i Indústria, que quant a les subvencions a indústries, quant a les actuacions tant en línies de crèdit com a través d'altres actuacions hi ha una prioritització per a subsectors industrials en base a les línies traçades al Pla de Reindustrialització, és a dir, que no és una subvenció indiscriminada a qualsevol tipus d'indústria, no hi ha unes priorititzacions concretes que vénen marcades en primer lloc pel Pla de Reindustrialització, i en segon lloc, per les Ordres i Decrets, Ordres del Conseller de Comerç i Indústria i Decrets del Consell de Govern, allà on es desenrotlla la manera com s'apliquen aquestes subvencions concretes.

En fi, Sr. Serra, en aquest sentit, repetesc una vegada més, que nosaltres no feim política econòmica en aquest sentit per a Esquerra Nacionalista, feim la política econòmica que consideram més adient per a aquesta Comunitat Autònoma, creim que per aquesta línia anam bé i creim que en aquest sentit, els avantatges de l'autogovern en matèria de política industrial i comercial, és un punt important que crec que ha arribat a l'empresariat, als sectors que viuen, i als treballadors, fins i tot, que viuen dins aquests sectors.

En definitiva, no compartesc els seus criteris quant a política econòmica, i entre la discussió bàsica i fonamental que nosaltres creim, que vostè sé que això no ho comparteix, que per millorar la situació social i econòmica de totes les classes socials d'aquestes illes, les afavorides i les més desafavorides, indubtablement s'ha de començar a actuar per les més desafavorides, en aquest sentit, nosaltres creim que la millor manera és fomentar la creació de riquesa i pensam que aquests Pressuposts aquest aspecte el tenen contemplat en les necessitats adients que té aquesta Comunitat Autònoma.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.
Sr. Serra, té vostè la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. I començaré, en aquesta rèplica final, precisament, amb el darrer que ha dit el Conseller. I ha estat una expressió tan clara, tan rotunda com lamentable. Ha dit que els treballadors, fins i tot, se'n beneficien d'aquesta política econòmica. Certament aquí, per molt que ara s'intenti arreglar o per molt que es vulgui discutir, aquesta expressió implica clarament, no una qüestió d'antípodes, que aquest no és el problema, sinó que el problema és que amb una política econòmica, a través d'uns Pressuposts, el nivell de propostes en positiu per als sectors socials

menys afavorits de la nostra societat, que existeixen, certament són mínims en aquests moments.

Sr. Soler, certament, pot ser que el Grup Parlamentari Regionalista i Popular creguin, i no sé el Socialista què dirà de les Liquidacions del 85 o això, creguin que no s'ha fet malament, que el balanç no és negatiu, etc., però ja voldria Esquerra Nacionalista poder haver gestionat aquests doblers que no s'han invertit a 31 de desembre, aquest superàvit que hi ha hagut i saber d'aquest deute públic exactament el que s'hagués pogut fer i no s'ha fet. Un dels exemples molt concrets d'aquests problemes de gestió pot ser aquest edifici que s'ha comprat i s'ha arreglat per la Conselleria d'Indústria, que no fa molt hi va anar aquest Diputat fent una volta, a veure'l, i certament jo els garantesc que serà insuficient pel que toca ser una Conselleria de Comerç i Indústria.

El Fons de Compensació Interterritorial, és ver que és un dels mecanismes complexos, que pot ser que ens trobem amb un aclariment a aquests darrers temps, però, és que vostès, senyors del Govern, han fet uns canvis tan continus als doblers que es gasten provinents del Fons de Compensació Interterritorial estatal, que nosaltres ens hem vist incapacitats de fer un seguiment puntual i concret, perquè vostès canvien continuament massa coses a través de tots aquests canvis de modificació de crèdit, i canvis, ja dic, en concret del Fons de Compensació.

Vostè ens diu que en molts d'aspectes, les Conselleries no poden tenir una manca de previsió perquè l'Administració Central, a través dels seus sistemes burocràtics no té les coses aclarides, etc., etc. Bé, aquí hi ha dues qüestions clares i dues alternatives, si la culpa és de l'Administració Central, branca a l'Administració Central, que la culpa és de vostès, que no planifiquen adequadament a nivell de cada Conselleria, Direcció General, Secretaria General Tècnica, canvis de Consellers, Directors Generals i Secretaris Generals Tècnics. És a dir, que aquí només hi ha dues qüestions, o la culpa ve d'una banda o ve de l'altra, o de vostès o del Govern Central, el que és evident és que hi ha una manca de previsió i de planificació a moltes de les partides pressupostàries de les diverses Conselleries.

Política econòmica, puntual i concreta. Mirin, jo crec que quan parlem de problemes econòmics dins una economia de mercat i seguint el que apunta la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, certament tots ens hem de marcar unes mateixes preocupacions, uns mateixos objectius. I un tema que és clar a les Illes Balears, a totes i a cadascuna de les Illes Balears, és que tenim un dels millors mercats que existeixen a l'Estat Espanyol, i m'atreviria a dir que a Europa, el nivell de consum, el nivell de capacitat adquisitiva d'una gran part de la població d'aquestes illes garanteix un mercat importantíssim. Per tant, això ens justifica, precisament, fer el plantejament, en part, proteccionista, de la nostra agricultura, ramaderia, pesca i de certs aspectes de la nostra indústria, i no embarcar-nos en altres filosofies abstractes.

Li he parlat abans de problemes en modificació de crèdit. Jo li diré dos exemples que ens han arribat amb profunditat en el fons del nostre pensament i de la nostra actuació. En aquests Pressuposts hi ha una partida que és la d'Alfabetització d'Adults que no està contemplada als Pressuposts, i aquest Parlament ha aprovat un Pla d'Alfabetització d'Adults. Per tant, ja

em dirà vostè si no hi ha contradiccions, si no hi ha greus mancances de previsió, de planificació.

I Biblioteques, biblioteques de cadascuna de les Illes, està dotada la partida pressupostària amb 100 pessetes, ja em diran vostès quin tebeo s'haurà de comprar amb aquesta partida pressupostària que han assignat a les Biblioteques.

Espais naturals, ciment, etc., jo, en aquests moments ja no vull parlar de proteccionisme dels nostres espais naturals, que és una cosa que nosaltres defensam a ultrança i radicalment, però sí que vull dir que aquest Parlament ha aprovat una sèrie d'espais naturals, de protegir-los i el que veig és que el que vostès han pressupostat per a la rehabilitació dels espais naturals aprovats per aquest Parlament no basta, en absolut, per fer una feina de rehabilitació i fer una feina de guardar el que el mateix Parlament ha aprovat.

Lleis com la d'Acció Social amb aquest problema d'atur, drogadicció, marginació, no crec jo que amb aquestes partides pressupostàries, entre pròpies i doblers que vénen de l'Estat Central, del Govern Central, perdó, vostès puguin donar sortida a la demanda i al que marca la Llei d'Acció Social, com tampoc a la mateixa Llei de Normalització Lingüística.

Em cregui, Sr. Soler, que nosaltres hem estudiat molt, amb molta cura, tots aquests Pressuposts, hem escoltam i aplaudim el que creguem que va en benefici de la majoria de la població, però em cregui, la planificació, després de quatre anys encara no du una concreció suficient, un control suficient i, sobretot, un benefici global a la població.

I els dos darrers exemples, i puntualíssims. M'he esglaiat quan he sabut, perquè en aquest cas ha estat aquest Diputat en concret que ho ha pogut llegir i veure, com ha sortit un Decret que els tributs que s'han de recaptar en aquesta Comunitat Autònoma es faran cara a nivell empresarial en lloc de fer-se per funcionaris, que es vol donar un 10 % de premi de cobrança, i també un poc el procés de privatització de l'ITV de Mallorca, que certament els l'hauran d'explicar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Sr. Serra, quan he fet al·lusió als beneficis que jo entenc o a les millores que es produeixen en relació amb la política econòmica que du a terme el Govern qualsevol tipus de política econòmica de l'altra part de la reixa, per així dir-ho, del que és el centre i la dreta, un poc en aquest sentit, en bona part, la política econòmica també que està fent en aquest moment el Govern de la Nació, que en aquest aspecte, crec que tothom assumeix que es fa una política econòmica gairebé centrista en aquest sentit, pel tipus d'instruments que s'utilitzen es produeix en un primer pas, generalment, un primer benefici per al sector que crea la riquesa, per després procedir a la redistribució, en aquest sentit, amb aquestes mesures concretes de política econòmica, el primer beneficiat a curt termini, en el moment zero més u, és l'empresa, llavors entra en marxa tot el complex mecanisme de la redistribució de renda que funciona dins qualsevol societat avançada, i a partir d'aquí es generalitzen els beneficis aquests. I jo, en aquest sentit, li he dit que fins i tot ja amb aquestes mesures s'ha començat a notar una incidència favorable en aquest sentit, hi ha les dades de les Conse-

lleries que han dut a terme les línies de crèdit, allà on hem calculat, hem constatat, encara que el Sr. Alfonso posi, en aquest aspecte, mala cara, hem constatat que l'efecte d'aquests quatre anys d'actuació en línies de crèdit ha estat el manteniment de l'ordre de 10.300 llocs de feina i al mateix temps un increment del 10 % en relació amb aquests llocs de feina que s'han mantengut de nova creació. Això es posa de manifest com a conseqüència dels distints expedients que s'han tramitat, que s'han acollir a aquest tipus d'ajudes.

En relació amb els canvis continus que hi ha hagut del Fons de Compensació, que diu que l'han embullat, hi va haver un moment en què ens pensàvem que ens embullarien a tots, això sí que li ho reconesc, perquè al Fons de Compensació dels primers anys, sobretot del 84 i del 85 es feien els càlculs de les quantitats que es distribuïa una Administració i l'altra Administració en relació amb el nivell de competències que hi havia al moment zero, i sí al moment quatre es modificava aquesta distribució de competències, s'havien de fer els ajuts necessaris dins el Fons de Compensació, i això, em cregui, no només l'ha embullat a vostè, sinó que a la mateixa Conselleria d'Hisenda hi va haver moments en què ens va costar bastant, això li ho reconesc, saber com teníem la situació en concret del Fons de Compensació del 84 i del 85, com a conseqüència tot de l'assumpció de competències de la Comunitat i trobar-nos que dins el tram de l'Estat, de competències que es reservava l'Estat fins al Fons de Compensació, com a conseqüència d'una distribució concreta de les competències entre la Comunitat i l'Estat a un moment posterior a la de la constitució del Fons, a la definició del Fons, s'havia de fer un reajustament, una reordenació de pràcticament totes les partides pressupostàries.

No puc compartir, indubtablement, aquest plantejament excessivament proteccionista que fa en matèria de política industrial i agrícola, hem de tenir en compte que constitucionalment estam dins una economia de lliure mercat, indubtablement posar segons quins tipus de barreres i, més avui, estam dins l'Europa Comunitària, és difícil, i pensam, pensam que qualsevol actuació en aquest sentit, basada en plantejaments proteccionistes, no és una solució política de futur, suposa posar un drap calent, suposa deixar la cosa a un determinat moment estable, però, a la llarga, actuar en aquest sentit, en aquesta línia quant a polítiques econòmiques sectorials, indubtablement, a la llarga podríem dir que és un mal negoci.

Quant al tema dels espais naturals, vostè, bé, diu que considera que les quantitats previstes per al manteniment són baixes. No ho considera així la Conselleria d'Obres Públiques, en aquest sentit, ha previst la quantitat que considera oportuna. El que vostè tampoc no diu és que la Comunitat Autònoma destina una important partida pressupostària a noves adquisicions d'espais naturals. I se'm podrà contestar, bé, però això és com a conseqüència dels convenis que tenen amb l'Administració Central, bé, indubtablement, si la Comunitat Autònoma no hagués tengut aquesta prioritat si no hagués actuat en base a aquesta prioritat aquesta quantitat que és destina amb aquest compte hagués pogut suggerir a l'Administració Central o demanar a l'Administració Central que es destinàs a un altre apartat, indubtablement, s'hagués pogut destinar a un altres tipus d'inversions, però també hi ha unes partides concretes que van a aquesta finalitat.

I quant a formes de gestionar serveis a través, en concessió d'empresa privada, indubtablement, nosaltres creïm que és una bona actuació, aquesta actuació no només la fa la Comunitat Autònoma de Balears, sinó que es fa, en aquest moment, per pràcticament totes les Comunitats Autònomes i el que se cerca, en aquests aspectes, és l'eficàcia, si hi ha una eficàcia demostrada en aquest sentit, si es funciona amb aquests esquemes, a la Generalitat de Catalunya, a la Comunitat Autònoma de Madrid, dins organitzacions autonòmiques de distinta ideologia governant unes de les altres, i s'adopta aquesta mateixa fórmula en casos molt concrets, com pot ser el tema de l'ITV o el tema de la recaptació de tributs, es pren aquesta decisió perquè es creu que l'usuari a l'administrat, l'actuació pot ser més positiva, més efectiva, més efectiva en aquest sentit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Grup Regionalista de les Illes.

Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula el Sr. Cristòfol Triay i Humbert.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup Regionalista, escoltades les intervencions per part del Govern i les de l'esmena que ha presentat a la totalitat Esquerra Nacionalista-PSM, voldria, en primer lloc i com a qüestió prèvia, apuntar que tal i com ell ha fet ja, de presentar unes esmenes parcials a aquests Pressuposts, la seva postura serà la de donar suport al text del Govern a nivell global, i, per tant, rebutjar les esmenes a la totalitat presentades tant per Esquerra Nacionalista com pel PSOE.

Entenem que la proposta presentada per Esquerra Nacionalista-PSM, en la seva Exposició de Motius anuncia, en certa manera, una certa declaració d'intencions, parla que són uns pressuposts amb manca de claredat, manca de determinació, etc., etc., cosa que nosaltres no compartim. El Grup Regionalista i aquest Diputat que els parla, present a totes les sessions que hi va haver de Comissió de Compareixences de Consellers, entén que moltes de les preguntes o possibles propostes que es poguessin demanar van ser contestades, en certa manera, per tots i cadascun dels Consellers que varen ser presents a aquestes sessions.

Entrant ja a la proposta d'esmena a la totalitat, que bàsicament es resumeix en un canvi de criteris i d'accions concretes quant a inversions que difereixen de la presentada pel Govern, el Grup Regionalista, contrastades, perquè crec que és important, contrastades les esmenes, en certa manera, parcials que vostès presenten als Pressuposts i que seran debatudes llavors, dins Comissió, veïm que no hi ha una conjunció, un reflex real amb el que vostès a l'esmena de totalitat presenten i el que vostès a les esmenes parcials, a cadascuna, proposen.

Ha dit vostè que la gestió dels Pressuposts i la liquidació pertinent del 84, 85 i 86, han tingut un grau d'execució baix, probablement, crec que sí, nosaltres a això no ho discutim, en el seu moment oportú ja aquest tema serà resolt a Comissió; que hi ha hagut un superàvit elevat, crec que també, això és lògic, dins els primers rols i anys d'aquest camí autonòmic, creïm

que les imprevisions i la falta d'accions concretes és una cosa que a qualsevol Govern no és acusable, ja que entra en el possible. I quant al tema del deute públic, en certa manera, se'ns ha donat la raó a la intervenció feta ja anys passats, del Grup Regionalista, que considerava que el tema del deute públic era innecessari, cosa evident, i que enguany veïm que dins els Pressuposts no figura.

És ver, i compartim el que vostès han dit, que hi ha unes diferències entre el que les memòries dels Pressuposts presenten i accions concretes i xifres que les Conselleries determinen, és un dels fets evidents, com també compartim el tema de la territorialització, creïm que és una falta evident d'aquests Pressuposts, el Conseller ho ha dit i assumia que era un dels temes pendents i que la seva complexitat ha fet impossible recalcar en aquests Pressuposts del 86, per tant, compartim també aquesta deficiència que hi ha als Pressuposts.

En canvi, i entrant ja a l'alternativa que vostès puguin donar, com he dit abans, hem de confrontar un poc el que vostès a les propostes, en definitiva, de les esmenes parcials presenten, i a les esmenes parcials, que no hi entraré detalladament, perquè no és el moment oportú de fer-ho, en definitiva, vostès lleven d'un cop dues partides concretes, una de 200 milions de pessetes a la Conselleria d'Urbanisme i Ordenació del Territori, una altra de 100 i busques al Servei Hidràulic, i vostès, a partir d'aquí, van confrontant i van afegint accions concretes, del tot loables a temes socials, a temes culturals, lingüístics, etc. És, en certa manera, un criteri, és el seu criteri, criteri que nosaltres, si bé podríem compartir parcialment, anunciam que no és suficient per poder dir al Govern que remeti uns nous Pressuposts, perquè, en definitiva, no hi ha una transacció prou important, no hi ha una esmena a la totalitat que creguem prou important, que ens faci fer que puguem donar suport a la seva postura.

Per tant, nosaltres, davant aquesta disjuntiva anunciam ja, que dins Ponència i Comissió, algunes de les seves esmenes, que creïm que són interessants, sobretot de temes de caire social, així com cultural i lingüístic, tendran el nostre suport, però entenem, i així ho anunciam, que no podem donar suport a aquesta esmena a la totalitat que entenem que no millora, en definitiva, el text que el Govern globalment ha presentat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

No havent-hi més intervencions, es decreta un descans de deu minuts abans de passar a la segona esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, vagin prenint lloc als seus escons.

Recomençam la sessió.

La segona esmena a la totalitat és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Sra. Secretària, per favor, vol procedir-ne a la lectura?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Esmena a la totalitat. Sollicitant la devolució del Pressupost al Govern.

Motivació.—

Si l'any 1986 qüestionàvem la manca d'idees en matèries pressupostàries i organitzatives, el Pressupost del 1987, qualificat pel Govern com de continuïsta, marca una cota encara menor que l'anterior en matèria d'organització de l'Administració Autònoma.

Els pressuposts han perdut claredat tècnica i consistència política: s'han presentat amb quatre mesos de retard, i en unes condicions documentals que sols amb molt bona voluntat s'han pogut acceptar.

Destaca del Pressupost el gran creixement de les despeses consumptives, 26.19 % en personal, 43.36 % en despeses corrents que no tenen la més mínima justificació, al que podem afegir l'enorme desproporció en aquests creixements que existeixen entre les Consergeries.

Les transferències corrents són l'exemple més clar de la manca de política cultural i social del Govern de la Coalició Popular. El projecte presentat no permet vislumbrar cap a quin objectiu es dirigeixen, i així queden configurades com a subvencions amb un clar interès partidista.

Les transferències de capital i inversions, pateixen d'una claríssima indefinició que és característica de tots els pressuposts i actuacions del Govern. El continuïsmisme és la nota més característica. La carència de planificació i idees, una constant repetida cada any. L'excepció de les inversions del Pla de Reindustrialització, amb contradiccions importants, confirma les nostres afirmacions.

Actuacions coordinades en matèria social, lluita contra la marginació, contra les borses de pobresa, alfabetisme, etc., són totalment inexistentes tant a nivell de programes com de xifres pressupostàries.

El projecte de gestió cultural que té aquest Govern de Coalició Popular, converteix el Pressupost en un departament aïllat de les demandes culturals, esportives, etc., dels ciutadans de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. La possibilitat d'un Pacte Cultural no ha estat, ni tant sols, imaginat.

Per acabar, l'actuació totalment conservadora en matèria de vivenda, urbanisme, etc., es correspon a l'escassament proteccionista en medi ambient, característica, per altre part, habitual d'aquest Govern.

Per tot això, rebutjam els Pressuposts per a l'any 1987».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, voldria agrair, en primer lloc, al representant del Grup Regionalista que ja, a partir d'aquest moment faci que no en dirigeixi a ells, perquè ja sé que no els puc convèncer, intentaré convèncer els representants del Grup Popular.

El Govern de la Comunitat Autònoma ens remet un Pressupost, un pla d'ingressos i despeses que tant globalment com sectorialment, nosaltres hem de rebutjar. Intentaré aclarir les raons que han dut al Grup Parlamentari Socialista a demanar a aquesta Cambra que torni el Projecte de Llei al Govern, torni els Pressuposts a aquest Govern de Coalició Popular. El pri-

mer que em deman és si aquests Pressuposts, com és normal o com seria normal, reflecteixen en la seva projecció pressupostària una política, hi ha una política dins aquests Pressuposts? Es dedueix d'aquests Pressuposts un interès pels problemes socials d'aquestes illes? Es pot trobar el que tothom coneix com política cultural dins aquests Pressuposts? Hi ha política de medi ambient, de sanejament, de protecció del nostre patrimoni natural, de protecció del nostre patrimoni històric? La resposta, Srs. Diputats, només pot ser una: No.

El que són els Pressuposts del 1987, i el Conseller ens ho ha reconegut, és una fotocòpia moguda i ampliada dels del 86. No hi ha res que hagi canviat, res en absolut. La inflació de despeses de personal i despeses corrents continua la seva marxa ascendent, això no hi ha qui ho aturi. Les subvencions mantenen una quota de mercat adequada, el que no ha canviat és quant als objectius i no han avaluat, si qualcun d'ells ha fracassat, en la nostra opinió, ho hem dit aquí moltes vegades, bastants d'ells han fracassat. Les inversions es concentren, i també ens ho ha reconegut el Conseller, bàsicament en Carreteres, i en altres temes, sanejament, vivenda, etc., donen l'esquena a una realitat social que demana urgentment una adequació d'infraestructures a la situació econòmica, social que ja no admet demores. Hem perdut quatre anys, esperem que no en perdem més.

La població d'aquestes illes, la població en general d'aquestes illes mira cap al futur amb una certa esperança, i vostès, senyors del Govern, jo esper que el Grup Popular se n'adoni, vostès, senyors del Govern, miren cap endarrera. Un dia els deia que tenien la vista posada al retrovisor, aquesta vegada, han girat el cap. Han passat quatre anys de Govern i la cosa continua exactament igual.

Jo crec que és pesat parlar de xifres i percentatges, però xerrant dins uns Pressuposts, no queda més remei. Vostès ens proposen una despesa de personal de 4.800 milions de pessetes, amb un increment del 26'19 % sobre el previst l'any passat. I aquesta pujada espectacular requereix una pregunta immediata: per què pugen un 26 % els pressuposts de despeses de personal? Vàrem intentar, amb tota la bona voluntat del món, durant les compareixences a Comissió, que ens ho explicassin. No hi va haver manera que cap Conseller, Director General, Secretari General Tècnic donàs una explicació mitjanament creïble d'aquests increments. Per la nostra part, és interessant fer càlculs per veure si podíem explicar que pugui un 26 %, i, avia-det, en farem un. Un 5 % d'increment de salaris, això ho diu la Llei, no hi ha d'haver problemes, un 4, 5, 6 % màxim, de 150 a 200 milions, i em regeix per les paraules que fa dos anys ens va dir el Conseller d'Interior, d'homogeneïtzació de salaris; vostès saben que en falten, encara, 600, de milions en aquestes xifres, i hem anat per un altre lloc. Hem dit a veure si passarà que hi ha uns canvis de categoria, uns canvis de salaris, uns increments de nivell que expliquin això, i ho hem mirat. I no hem cregut el que hem trobat i no ho hem cregut, senyors del Govern, perquè aquests canvis de nivells no poden ser ver, jo li garantesc que no poden ser ver. Creuen que és possible que un Director General Tècnic pugui de nivell 17 a nivell 30? No pot ser ver. això. Creuen que és possible que un Conseller que és funcionari, pugui de nivell 12 a nivell 30, el màxim nivell de la categoria administrativa? Creuen que és

possible que altres Alts Càrrecs pugin, m'estim més no dir noms, pugin de nivell 21 a nivell 28, etc.? Nosaltres no ens ho creim, esperam que ens ho expliquin, perquè no ens ho podem creure. Que en un any, plantilles 1986, plantilles 1987 es produeixi això, o hi ha error, o això ja era així o hi havia una equivocació o no té explicació. Però, tot i amb això, aquest increment de personal no surt enlloc, 1.000 milions, 1.000 milions són molts de milions, són, traduïts a plantilla, a persones, i al nivell mitjà de salaris i costos salarials de la Comunitat Autònoma, són 500 persones més, és això el que intenten?, a través de la Llei de Funció Pública, inflar amb 500 persones més una plantilla que està superexagerada? Facin números, 1.000 milions dividit per 2 milions, cost d'una persona de la Comunitat Autònoma, també els podem donar els càlculs Conselleria per Conselleria, suma això. Creim que el que vostès necessiten és una reorganització administrativa, una racionalització d'aquell sector específic, racionalització que no han emprès en quatre anys i que s'està demostrant de forma espectacular que aquests quatre anys ens donen la raó.

L'altra partida grossa és despeses corrents. Realment és un dels propòsits plantejar a un Parlament un increment d'unes despeses corrents del 43 % dels de l'any passat, 440 milions de pessetes. Han augmentat les transferències? Segons tots els Consellers, no, petites coses, res, 40 milions, 440 milions d'increment de despeses corrents. Cap on van? Jo record que l'any passat, el President Cañellas, no a aquesta Cambra, però va dir, explicant la reducció de despeses corrents a què els pactes amb el Grup Regionalista els va obligar, va dir que el que es llevaven eren despeses superflues, exactament, paraules textuals. Idò pareix que aquest any, el Govern de la Comunitat Autònoma troba que aquestes despeses superflues, dient-ho amb una altra paraula, innecessàries, no li han bastat i vol dilapidar, perquè gastar despeses innecessàries en el diccionari vol dir dilapidar, vol dilapidar 440 milions de pessetes. Hem intentat, evidentment, millorar-ho amb esmenes parcials, i ara estam convençuts que hem fet bé, perquè ja ens han dit que no s'aprovarà la de totalitat, però creguin que és impossible millorar aquests Pressuposts amb esmenes parcials. Només hi ha una manera, tornar-ho a fer, no n'hi ha d'altra.

L'any passat, i torn a recordar el que dèiem l'any passat, dèiem, aquest Pressupost que se'ns presenta per programes, no és un pressupost per programes, afegim que és molt mal de fer, quan no hi ha programes, enguany ho reafirmam, sinó que és una desagregació a nivell de cada Conselleria sense molt d'ordre ni concert amb despeses no relacionades i sense la més mínima possibilitat d'una anàlisi d'eficàcia. Realment, això que dèiem l'any passat demostra un reflex de la situació política del Govern, enguany, la cosa empitjora, perquè tècnicament ha perdut molt, i tenim una Llei de Finances que obliga a certes coses, com, per exemple, que se'ns presenti, a tots els Parlamentaris, perquè és l'única manera de seguir realment i de poder analitzar a fons uns Pressuposts, que se'ns presenti l'estat d'execució de l'any anterior, i tard i malament se'ns presenta, i jo només en vull llegir un poquet, ho vàrem veure a Comissió i no vàrem dir res, i per què hem d'anar a dir, com es pot explicar que sigui un Govern capaç de presentar a un Parlament una partida qualsevol, el programa de Sanitat i és igual, podria ser qualsevol, el programa de Sanitat 18.06.41, partida

27.10, que resulta, 25.90, són poquetes partides, 112.000 ptes., consignació, 112.000, compromissos de despeses, 103.000, despeses, cap. Però no és això, senyors del Govern, Srs. Diputats, no és això, és que tot l'estat d'execució de totes les Conselleries, la partida de despeses efectuades és zero, no n'hi ha, s'han equivocat, ho sabem, sabem que no pot ser mai que en un any, en nou mesos no hagin fet cap pagament, ho sabem, el que passa és que això no es pot presentar a un Parlament.

I ja entram en el que ja s'ha dit: la regionalització. La regionalització és la definició d'una paraula: «indeterminado». 1.100 milions de pessetes d'inversions en Obres Públiques per regionalització, «indeterminado», 700 milions, 800, és igual la xifra, d'inversions, «indeterminado», «indeterminado», «indeterminado». Per a això, no ho haguessin posat. Què és que se'n volen riure dels Parlamentaris que aquí estudien uns Pressuposts? Perquè això és una burla, posar a lotes les inversions d'Obres Públiques, a totes, «indeterminado», és enriure's d'un Parlament. És que la Conselleria no sap on ha d'invertir en Obres Públiques l'any 1987 estant en el mes de març? No ho sap? Si no ho sap, no invertirà res. Per tant, ho sap molt bé, però no ho vol posar perquè hi ha senyors, amb molta raó, de cadascuna de les Illes que es poden sentir discriminats, i no volen embulls, i no volen que es digui.

De totes maneres, precisar més en aquest Pressupost, la veritat, nosaltres hem pensat que, en certa manera, tenen raó, no valia la pena, pel que queda, no és ver?

Només per això bastaria, de sobres, bastaria perquè els Pressuposts tornassin al Govern, de sobres, però és que no és això, hi ha moltes més coses. I entrarem, no per capítols d'inversions, sinó que farem unes grans àrees, i ens podrem entendre tots.

La Cultura, quin concepte de Cultura tenen al Govern? Què és el que pensen que necessita el ciutadà d'aquestes illes en matèria cultural? Han sentit parlar, que els suggereix la Llei de Normalització Lingüística? Per a vostès, el problema de protecció, normalització de la nostra llengua, a part de les paraules guapes i aprovar la Llei, no requereix realment cap tipus de planificació a llarg termini, no requereix evidentment cap tipus de dotació pressupostària per a l'ensenyament del català i en català, que és molt important, per a vostès, la Normalització Lingüística és una Llei que està millor, com a aquella cançó de Karina, en el «baúl de los recuerdos». No dediquen fons al compliment d'aquesta Llei i ja no els dic res del Pla d'Alfabetització, ni un duro, res, Sr. Conseller, per què l'ha duita aquí? Li vàrem dir que aquest Pla no tenia consistència, perquè un Pla d'Alfabetització, per posar-se en marxa necessita fons, com quasi totes les coses, ni un duro no li han deixat, d'on els pensa treure, d'increment de despeses corrents?

Ja temes musicals i de teatre, a part de bons concerts, i els hem d'agrair que de tant en tant vengui el concert, no hi ha una política teatral, què és allò, es deuen demanar vostès, què és allò que hi hagi teatre possiblement als teatres municipals, als pobles, etc.? Què és allò de fomentar la cultura teatral del nostre poble? Què és allò, a part de qualque petita subvenció que els grups teatrals tinguin un lloc per representar a cada poble o als pobles on n'hi hagi, tinguin un lloc per representar les funcions? Això no existeix per a vostès.

I, en música, ens varen contar una anècdota, que jo la vull contar, perquè val la pena. Vostè creurà que es deia, per Palma, que el Director General de Cultura no sabia que existia l'Orquestra Ciutat de Palma? Jo no sé si, jo no ho crec, no sé si el Director General ho sap o no, el que sí sé cert és que el Govern no ho sap, tot el Govern no sap que hi ha una base important per fer una filharmònica en aquest país, en aquestes illes. Vostès no ho saben i si ho saben, com que es diu Orquestra Filharmònica Ciutat de Palma, ja veurem què passa.

Jo li demanaria, Sr. President, un poquet de temps. Gràcies.

Pensen, senyors del Govern, que el patrimoni històric s'ha de continuar deteriorant? Aquí haurien de ser conservadors, aquí no són conservadors. Tenen un concepte de cultura petitó, casolà i realment no saben, no pensen, no apliquen imaginació a això. Dèiem a l'esmena el del pacte cultural, però ja no ho volem dir així, volem dir, què han fet per coordinar les administracions en matèria de cultura? No han fet absolutament res. És mal de fer? Però s'ha de fer cosa. No hi pot haver dispersió, perquè la cultura és un dels béns superiors d'un poble, i vostès la menyspreen d'una forma absoluta.

Farem un poc de via. En Acció Social, la veritat és que el seu concepte és purament assistencial, totalment, el Conseller no hi és, imaginin si té un concepte curiós de l'acció social. No té imaginació, tampoc, gens ni mica, insistesc, tenen, no han pensat que hi pugui haver assistència domiciliària, que els vells la necessiten, no hi han pensat, en això. No han pensat en la possibilitat de vivendes unifamiliars en lloc de residències, no hi han pensat. La lluita contra la drogodependència i la coordinació d'administracions per a vostès és, no una assignatura pendent, és un curs pendent, és una cosa que no se l'han plantejada mai, no fan res en això.

Entrarem en Ordenació del Territori. És evident que no hem de parlar de carreteres, bé, de qualcuna, perquè nosaltres no sabem si s'ha previst res d'inversió o no, però creim que Eivissa també té carreteres, no sé si vostès ho saben, m'agradaria que em diguessin, sí, Eivissa té carreteres, i hem previst fer qualche cosa a Eivissa, dins els Pressuposts no es veu res. Continuen amb un concepte de megalomania propi dels anys 60, continuen amb la mateixa concepció de carreteres d'aquest concepte.

Bé, parlar de medi ambient, sanejament i vivenda és clamar al cel. La conservació del medi ambient, amb no sé quantes àrees, no les he comptades ara, aprovades, lleis d'àrees de protecció aprovades aquí, és ridícul el Pressupost. D'altres actuacions ni existeixen, ni es plantegen. En residus sòlids, tres anys seguits el mateix error, de plantejament, no de duros, de plantejament. Srs. Consellers, senyors del Govern, haurien de canviar els plans quan aquests Plans s'equivoquen, vostès són incapaços de fer-ho. En Vivenda, un programa, ens ha dit el Conseller, de 500 milions de pessetes. Quants de milions? Quants en recuperen? En recuperen 400. No dediquen doblers a Vivenda.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, acabaré tot d'una.

Em deix Economia, però tendrem temps de discutir-la a les esmenes de totalitat de Secció, hi haurà temps, a cadascuna de les coses, això només és un apunt, un petit apunt del que se'ls pot dir, del que no fan en aquests Pressuposts, un de petit. Esperem que en els debats sectorials, la cosa s'ampliï.

El Pressupost que ens presenta aquest Govern de Coalició Popular té, per a nosaltres, tres grans característiques, i per això l'hem de rebutjar: primera, no té una concepció global de Govern, això no és un Govern, s'ha dit una altra cosa, jo no ho dic, això són cadascuna de les Conselleries, però això no és un Govern, li falta la il·lusió i la imaginació per enfrontar-se seriosament amb els problemes que una economia rica genera, borses de pobresa, se n'obliden absolutament que existeixen, i desaprofita, per defensar un cert conservadorisme que s'ha demostrat aquí absolutament inoperant, el potencial econòmic, social, cultural de la nostra població, de la població d'aquestes illes. En definitiva, és un Pressupost que és una líta fixa, com no podia ser menys, són conservadors, jo crec que no només això, d'un Govern que retarda per quart any consecutiu el futur progrés d'aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Senyores i senyors. Sr. Alfonso, començarem, en primer lloc, perquè no em referiré al tema de la fotocòpia moguda, perquè indubtablement he dit, en el discurs de presentació, a la contestació al Sr. Serra, i vaig manifestar àmpliament, i d'altres membres del Govern també ho han fet, el sentit que aquests Pressuposts no tenen grans innovacions indubtablement, perquè són els Pressuposts del final d'una Legislatura, allà on el que es fa, la finalitat que tenen, l'objectiu màxim que tenen és acabar les realitzacions que s'han iniciat, cloure els programes que ha dut a terme aquest Govern i precisament per mor d'això, grans innovacions, grans innovacions, ja vaig dir en el moment de remetre aquests Pressuposts al Parlament que no les esperassin. Com a conseqüència, si els Pressuposts són una fotocòpia moguda dels del 86, igualment l'esmena seva és una fotocòpia moguda de l'esmena del 86, això és indubtable, cosa lògica, a més, en aquest cas.

Comencem pel tema de les despeses de personal, d'aquesta famosa inflació que hi ha en les despeses de personal. Jo he dit, contestant a l'observació que ha fet el Sr. Serra sobre aquest punt, que no només s'ha de comparar Capítol I del 86 amb Capítol I del 87, hem de tenir en compte dins una estructura pressupostària concreta, perquè les anàlisis d'un Pressupost es fan bàsicament a través de l'anàlisi de l'estructura pressupostària de la fórmula de composició per Capítols de la quantitat global dels Pressuposts, que si dins el Pressupost del 86, les despeses de personal suposaven un 31'55 % del total pressupostat, dins el 87 suposen un 30'63, és a dir, pràcticament un punt de disminució en relació dels uns amb els altres.

Com que vostè diu que els números no li surten, intentarem fer, en aquest cas, el compte de la vella, a veure si així, almanco, ens aclarim de com queda el Capítol I, comparat el 86 amb el 87. Parlant en núme-

ros rodons, és a dir, no entrarem fins a la darrera pesseta, perquè crec que tampoc no es tracta d'això aquí, els Pressuposts del 86 tenien 3.803 milions de Capítol I, hi havia una pressupostació concreta de les vacants dins el 86, a la qual cosa li hem d'afegir, i com que els Pressuposts entraven en vigor, pràcticament, a mitjan any, es preveia una dotació de les vacants del 50 % que suposa, en números rodons, 200 milions de pessetes, hi havia també la corresponent part de l'homologació, 200 milions de pessetes més, la qual cosa ens dona que per tractar massa homogènia el 86 amb relació al 87, tendriem 4.203 milions de pessetes al Capítol I. De moment, n'hi ha pressupostats 4.799 i n'hi ha 500 i busques d'inflació en aquest moment. Anem a veure com es descompon això, vostè convindrà amb mi que als 4.203 milions hi hem d'afegir el 5 % d'increment de la massa salarial, cosa lògica, sobretot quan als funcionaris se'ls fa un increment lineal del 5 %, això ens dona que el 5 % de 4.203 milions són 210, i, conseqüentment, si suman els 210 als 4.203 ens anam a 4.413, si no m'he equivocat. A això hi hem d'afegir, a més, hi hem d'afegir, a més, perquè existeix, és aquí, el personal de Joan March, 200 milions de pessetes, aproximadament, els tributs cedits, el personal afecte a tributs cedits, personal cobert i vacants, 100 milions de pessetes aproximadament, actualitzat a pessetes del 87, i ens anam a 4.713 milions. Però encara, dels 4.713 als 4.799 que figuren al Capítol I dels Pressuposts, hi ha, segons vostè, una inflació de 86 milions, que, segons jo, 4.799 manco 4.713, si no m'equivoc, són 86. En aquests 86 hem de contemplar, per una part, places de nova creació, que hi són, i, per altra part, la borsa que hi ha prevista, inicialment amb 26 milions, com a conseqüència de les negociacions del Conveni Col·lectiu per al personal laboral de la Comunitat Autònoma, que hi ha una previsió en el sentit de millorar els nivells retributius manco afavorits, amb la finalitat que tinguin un increment per damunt, superior al 5 % lineal que es dona als funcionaris i als col·lectius laborals més afavorits. En definitiva, doncs, segons nosaltres, si no ens hem equivocat en els números, aquesta inflació que vostè posa de manifest, segons nosaltres, no hi és, si anam a treure una cosa darrera l'altra.

Fa referència, també, a un increment brutal de la despesa corrent, jo no entro a la part de despesa corrent, imputable a cessió de tributs, perquè indubtablement, és poc, és a dir, no li puc dir exactament quina quantitat és, perquè no la duc dins el cap, però indubtablement supòs que el Capítol II de la Unitat de Gestió de Tributs Cedits ha de ser molt poc, hi ha d'haver també una par lògica de l'Hospital Joan March, que aquí sí que ha de ser bastant considerable, el Capítol II de l'Hospital Joan March, i llavors, anem, una vegada més, a comparar dins l'estructura pressupostària del 86 en relació amb la del 87, aquest brutal increment del Capítol II amb què es tradueix. Jo aquí tenc, Capítol II, Compra de Béns Corrents i de Serveis, dins els Pressuposts del 86, suposen un 8'41 % del total pressupostat, dins el 87, suposen un 9'4 %, és a dir, hi ha un punt, un punt d'increment comparant estructura pressupostària amb estructura pressupostària, en aquest sentit, perquè, endemés supòs que vostè també convindrà amb mi que si s'incrementen amb números nominals les partides corresponents a inversions i a transferències de capital, però bàsicament les d'inversions, indubtablement, també s'hauran d'incrementar

els recursos tant materials com humans destinats a executar aquestes inversions, perquè si no feim això, llavors, llavors sí que tendrien motiu per queixar-se que les inversions no es duen a terme amb la celeritat amb què s'haurien de dur.

Indubtablement, quant al tema al qual feia observació vostè de l'estat d'execució pressupostària, el tema dels pagaments, que no li sortia com tocava, indubtablement, és a dir, la fase de decretat de pagament no s'ha introduït encara dins ordinador, es fa manualment i indubtablement a l'hora de treure el llistat informàtic de l'execució pressupostària, això encara no surt, és a dir, són servituds que s'han de tenir a l'informàtica, que vostè supòs que les comprèn, les accepta i se'n fa càrrec.

Igualment que també, i en això crec que s'ha posat de manifest diverses vegades, si jo hagués bravejat, davant aquesta Cambra, de regionalització, d'insularització dels Pressuposts, si hagués bravejat, hagués entès que s'hagués produït un bon atac en aquest sentit. Vostè sap que quan discutiem, quan discutiem la Llei de Finances, una de les esmenes que tenien vostès, crec que era per part del seu Grup, era la insularització, almanco, de les inversions, discutiem la Llei de Finances, crec que aproximadament a principis del 86, devia ser pel gener del 86, i es varen posar de manifest les dificultats que hi havia quant a la insularització de les inversions, jo mateix li vaig comentar en aquest sentit, ho vaig comentar tant dins Ponència com dins Comissió, i precisament, precisament, per mor d'això, es va decidir que dins el 86, a més els Pressuposts estaven en fase de redacció molt avançada, no fer aquesta insularització, sinó deixar-la, els seus inicis, és a dir, començar a fer aquesta insularització dins el 87. I vostè sap perfectament que, com deia jo mateix al Sr. Serra, que aquest tipus de regionalitzacions costa molta pena dur-los a terme, costa molta pena dur-los a terme.

Ja, no és que vulgui posar exemples, perquè de vegades es diu, no hem d'anar a tenir en compte el que fan als altres llocs, però, indubtablement, l'Administració Central, l'Administració Central, que és la que més ha avançat en aquest sentit, en la regionalització o ha hagut d'avançar, indubtablement, com a conseqüència de les transferències a les Comunitats Autònomes i del tema de la inversió de reposició i la inversió nova i tota aquesta qüestió, està molt desfàsada, també, quant a la regionalització, és un dels grans temes que estan plantejats en aquest aspecte, en política pressupostària, jo només li puc dir, a títol d'exemple, i no m'aferro a aquest argument, perquè sé que no m'hi puc aferrar, però li puc dir a títol d'exemple que el Programa Energètic Nacional, és dir, tot el que és el Programa Energètic Nacional, que supòs que és una cosa així mateix important dins un Pressupost com el de l'Estat, que, segons les previsions, ha d'estar regionalitzat per regions, valgui la redundància, i província, el resum que surt dins el Capítol VI no és altre que a regió, diverses regions i a província, diverses províncies. Al Ministeri de Sanitat, en una cosa tan concreta com les accions de promoció de salut, li surt diverses regions, diverses províncies, l'aspecte de la regionalització. Indubtablement, si organismes pressupostaris tan rodats, com a conseqüència, precisament de les transferències, com són els de l'Administració Central, encara no atinen, no encerten a poder fer una regionalització fins i tot en aspectes concrets, més avançada, indubtablement, aquesta Comunitat Autònoma, amb els recursos

dels quals disposa, a través de la Direcció General de Pressuposts, essent aquesta vegada el primer pas i tímid pas, he dit, quant a insularització de les inversions, indubtablement no s'ha avançat tot el que s'hauria d'avançar, això indubtablement li ho reconec, li ho accept, i assumim, en aquest aspecte, el propòsit d'esmena per a pròxims pressuposts que es duguin a terme.

No puc compartir en absolut, les observacions que fan vostès quant a l'aspecte de Cultura. Dins els recursos de què disposa la Comunitat Autònoma entenen que hi van els necessaris, entenem que l'esforç que fa la Conselleria de Cultura, en totes les àrees, en aquest aspecte, és molt notori, vostè ha posat l'exemple de la música, jo li puc posar l'exemple, i ha posat de relleu el tema de l'Orquestra Ciutat de Palma, jo li puc dir que segons notícies nostres, el Regidor de Cultura, que en certa manera hauria d'estar més pendent de l'Orquestra Ciutat de Palma, segons veim, encara no ha assistit ni a un sol concert d'aquesta Orquestra, això, vostè diu que nosaltres no hi tenim interès, però el responsable de l'Orquestra Ciutat de Palma, el Regidor responsable no assisteix a cap concert en concret, això demostra que manco d'interès encara tenen vostès, almanco segons les dades, segons les informacions que tenim.

I entenc que no pot entrar vostè a discutir la política d'aspectes musicals que du a terme la Conselleria de Cultura, perquè els resultats són ben a la vista i són moltes les realitzacions que du a terme en aquest aspecte.

I el mateix podria dir en l'aspecte d'acció social, allà on vostè sap i li consta positivament que destinen recursos en superioritats als que rebem en aquest tema concret d'aquesta política, és a dir, que feim un gran esforç en aquest sentit.

I estam una vegada més, ja enrocats, i d'aquí no en podem sortir, i això està ben clar, en el tema de si les inversions han d'anar amb un important contingut d'aquest Pressupost a la Conselleria d'Obres Públiques, això, ja li he dit que les prioritats quant a inversió per part del Govern, en aquests moments, estan basades en prioritats d'infraestructura física, sense voluntats polítiques mastodòntiques ni de fer mausoleus ni de dur a terme coses faraòniques o utòpiques, sinó, senzillament, dotar, com deia el Sr. Serra, aquestes illes de la mínima infraestructura física necessària, perquè, precisament, si amb qualque tema, si amb qualque tema hem estat abandonats durant aquest temps passat, ha estat en aquest aspecte, i, si no, basta fer una volta per les carreteres tant de Mallorca, com de Menorca, com d'Eivissa, basta veure si fa uns anys quin nivell hi havia de depuradores, que fa cinc o sis o set anys, parlar de depuradores, pareixia que es parlava d'un altre país, pareixia que aquí no havien d'existir les depuradores, en definitiva, el Govern fa, quant a les inversions, un esforç prioritari en aquest sentit, i, a més, esforç que encara que vostès no comparteixin, sí és compartit, sí és compartit per l'altra Administració que actua conjuntament amb nosaltres en aquest tema, que és l'Administració Central, perquè també li he de dir ben clar, si podem dur a terme totes aquestes inversions amb infraestructura física, qualque cosa bona ha de tenir, a pesar de tots els inconvenients del sistema de finançament autònom, són els convenis, i, precisament, a l'hora de fer els convenis, vostè sap perfectament que el Ministeri més receptiu, perquè també és el Ministeri civil que més duros té, una altra

cosa seria Defensa o altres Ministeris que també hi destinen molts de doblers, però això és un altre tema, és a dir, el Ministeri més receptiu i amb més disponibilitat pressupostària per dur a terme aquestes actuacions, és el d'Obres Públiques, i, si coincideix amb les prioritats nostres, si és el Ministeri més receptiu a fer convenis, indubtablement, i si l'estructura física d'aquestes illes està pràcticament «en mantillas», el lògic és que el Govern dugui a terme aquestes prioritats i faci aquests convenis, precisament, en inversions amb la infraestructura física.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Sr. President, Srs. Consellers, Srs. Diputats, Sres. i Srs. Diputats. Avui, el Sr. Conseller d'Economia ens ha donat una teoria que m'ha paregut molt nova la primera vegada, però molt equivocada, em diu que perquè augmenta un Pressupost, han d'augmentar les despeses de personal. Això és el que vol dir mantenir una estructura pressupostària, vol dir això, les despeses de personal o unes altres. Sr. Conseller, vostè sap i ho saben tots els Diputats, i ho saben tots els ciutadans d'aquestes illes, tots, que s'augmenten les despeses de personal quan s'augmenten els serveis que es presten als ciutadans, no perquè augmenti un Pressupost, perquè es tenen més ingressos, han d'augmentar les despeses de personal, i és evident que n'hi ha, de justificats, claríssimament els que no estan justificats, per molt que m'expliqui, són les vacants, si tenen una inflació de personal que fa pànic, el que no està justificat és el 26 % de creixement. No m'ho ha pogut justificar, i li torn a fer la pregunta, m'expliqui el dels nivells, que no em crec el que he llegit, m'ho expliqui, no m'ho crec, el que he llegit, vull que m'ho expliqui.

Vostè no creu tampoc, Sr. Soler, Sr. Conseller d'Economia, que perquè s'hagi incrementat en 5.000 milions, en 4.000 milions o en 3.000 milions el Pressupost de la Comunitat Autònoma, s'ha d'haver augmentat, en la mateixa proporció el cost de personal, no s'ho creu, vostè no s'ho creu, ho diu, però no s'ho creu, perquè seria la irracionalitat absoluta.

El del Capítol II no ha tengut cap justificació, és evident que hi ha una despesa al Joan March, però no hi ha cap justificació ni una, que una Conselleria com la d'Obres Públiques incrementi un 140 % de despeses corrents, però a quin cap cap, això? Vostès defensen la contenció de la despesa a altres llocs? No m'agrada mai utilitzar els altres llocs.

El de la territorialització, li don un poc la raó, té raó que és difícil, i ens haguéssim contentat, miri, amb molt poquet, amb què? Que la previsió d'inversions que tenen les Conselleries que tenen els projectes fets, s'haguéssim posades, ens haguéssim contentat amb això, perquè els projectes, no em digui que els projectes de sanejament o de carreteres que s'hagin d'executar el 1987, el Govern o el Conseller d'Obres Públiques no els té, perquè si no els té, no els farà, o els contractarà dia 31 de desembre que no es poden executar. Això està claríssim, amb això ens haguéssim contentat, ens haguéssim contentat amb manco, ens haguéssim contentat que haguéssim posat la projecció de territo-

rialització que té aquest Govern, però el que ha fet, el que han fet és, realment, no fer cas del que deia la Llei de Finances. Perquè li he de recordar que la Llei de Finances també parlava de comarcalització, quan es pugui, i no hem parlat aquí de comarcalització, sabem que són coses molt complicades.

Un parèntesi, i és que vostè ha llegit un Pressupost, un resum dels Pressuposts Generals de l'Estat, per favor, llegeixi els Pressuposts Generals de l'Estat, respecte de territorialització, és mala de dir la paraula. I, evidentment, quan l'Estat no hi arriba i quan l'Estat s'equivoca, que s'equivoca, per favor, no el copiïn, copiïn quan ho fa bé, no siguin mimètics amb l'Estat, quan s'equivoca, és que només posen exemples d'equivocacions que vostès han copiat de l'Estat, d'equivocacions de l'Estat que s'equivoca, vostès copiïn el que fa bé, que és molt, i no copiïn el que fa malament, si ho saben. Això és important.

De Cultura i Acció Social, miri el desgavell, Sr. Conseller, no ho he dit, però ho he de dir, el desgavell amb què es presenten aquests Pressuposts en matèria de Cultura, que el programa 13.09, li dic quin és? Institut d'Estudis Baleàrics, té un pressupost de 19.181.000 Ptes. L'Institut, en aquest mateix Butlletí, d'Estudis Baleàrics, té un pressupost de 24.371.000 Ptes., en el mateix Butlletí, en el mateix Pressupost. La Conselleria diu que ha de gastar 19 milions per una part a un programa, a una altra part, diu que n'ha de gastar 24. Això no són uns Pressuposts. Els retirin, aniria bé.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, vol tancar la qüestió incidental?

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Sr. Alfonso, tornam ser una vegada més a la inflació pressupostària, jo crec que quan li he fet aquell conte famós, hem anat puntualitzant punt per punt el desglossament del Capítol I, i hem arribat, o jo així li he exposat i vostè no m'ha escoltat o no m'ha volgut entendre, que al final entre els 4.799 que hi ha pressupostats i els 4.713, hi ha 86 milions de pessetes damunt tota aquesta massa de 4.799, que van dirigides a noves vacants juntament amb la borsa per continuar l'homologació com a conseqüència del conveni, ja que indubtablement 86 sobre 4.799 és una inflació petitíssima i que jo, a més, li he justificat, no entraré a donar-li el detall de cada vacant de cada Conselleria que justifiquen els 86 manco els 25 milions de pessetes, però vostè es pot fer una idea que són de l'ordre de 30 places més aproximadament que es creen. I no entenc com vostè manté una teoria que discrepa totalment de la meua, en relació que l'anàlisi d'un Pressupost, si es vol fer una comparació d'un any amb l'altre, s'ha de fer bàsicament estudiant la composició de l'estructura pressupostària, perquè, indubtablement a més inversions, més feina hi ha per als serveis, hi ha d'haver increment als serveis, hi ha d'haver increment de Capítol II, hi ha d'haver un cert increment a Capítol I, vostè sap que bona part de l'increment de Capítol I en aquest sentit, és a Obres Públiques, i l'altra part, bàsicament, queda justificada també dins Cultura, dins la Direcció General de la Joventut, perquè es fa una potenciació en aquest sentit de les activitats juvenils a dur a terme dins el 87, en relació amb les del 86. Jo

entenc que aquest increment, aquesta petita inflació, segons jo, aquests 86 milions sobre 4.799 estan perfectament justificats, el que passa és que vostè no hi vol entrar, ha vingut aquí amb la idea preconcebuda que hi havia una gran inflació en relació amb el Personal, jo li he donat el detall, i a partir d'aquí ha quedat, en certa manera, astorat, com sol dir en aquest sentit, i ha vist que realment estam a 86 milions.

I quant a l'avanç de la territorialització, de la insularització, jo no he criticat l'Administració Central en aquest sentit, no l'he criticada en absolut, només he usat un exemple que demostra, d'una manera clara, les dificultats que hi ha per dur a terme aquestes insularitzacions. Dificultats que, a mesura que els projectes inicials o les previsions inicials de les Conselleries que es van traduint en projectes van avançant, es va concretant la regionalització, en concret. I vostè sap perfectament que la Conselleria d'Obres Públiques, que és la que en aquest sentit va quedar més retardada quant a la insularització, el Conseller quan va comparèixer davant la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressupost va entrar en un grau de detall impressionant en aquest sentit. És a dir, per què? Perquè la concreció havia estat posterior a la fase de redacció inicial dels Pressuposts de la Comunitat Autònoma, i tampoc no diu, com per exemple la Conselleria de Sanitat, que altres Grups sí ho han reconegut, que la Conselleria de Sanitat, per exemple, ha presentat en aquest sentit una bona insularització, però només anam a cercar la part dolenta, és el que toca, són a l'oposició, és la seva feina.

Quant al tema dels nivells, en això jo el que li he de dir és que jo no sé els casos concrets, jo l'únic que li puc dir en aquest sentit, és que quan una Conselleria pressuposta el seu Capítol I es tenen unes previsions quant als increments de nivells, la qual cosa no vol dir que aquests increments de nivells vagin enviant, perquè això després ha de passar per la Conselleria competent en matèria de Personal, que és la Conselleria d'Interior, que és la que estudia si els nivells són adequats, si els nivells que es proposen són adequats o no, i en aquest cas, la proposta d'increment de nivells que faci cada Conselleria, com dic, la resoldrà la d'Interior, però tenint en compte una dada, a més, que és en base al programa, a l'estudi que es fa en aquests moments de llocs de treball, i pot estar vostè tranquil en aquest aspecte, que els increments de nivell o de classificacions que es facin en aquest sentit, es faran atenint a aquest Pla, a aquest estudi, a aquest programa que s'està fent, que sé que li consta, dels llocs de treball, de cada lloc de treball de cada Comunitat Autònoma, i una cosa és que hi hagi una Conselleria que pressuposti en aquest sentit un increment de nivell, i l'altra que aquest increment de nivell es dugui a terme així com així, tot d'una. Això té un procés seriós quant a la presa de decisions en aquest sentit, i no és cada Conselleria la que pren les decisions, sinó la d'Interior, i amb estudis.

I no entraré en el tema de Cultura, vostès tenen presentada en aquesta qüestió, una esmena a la totalitat de la secció pressupostària, en presentar-se aquesta esmena a la secció serà quan es debatrà autènticament aquest tema. I dir-li que reconeixin, que procurin reconèixer d'una vegada el sentit que en Acció Social, la Comunitat Autònoma està fent un esforç notable en relació amb els recursos de què disposa.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Grups que vulguin intervenir, per favor?

No havent-hi més intervencions, aleshores, passarem a la votació, i, com dèiem abans, es farà una primera votació sotmetent-hi les dues esmenes 201 i 203, conjuntament. Per tant, deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. A favor, 22 vots; en contra, 26; abstencions, cap.

Queden rebutjades les dues esmenes a la totalitat.

Seguidament, sotmetem a votació la xifra global del Pressupost, prevista a l'article 1r de la Llei, proposada per la quantitat de 15.670.896.098 ptes. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta xifra global, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 26 vots; en contra, 22; abstencions, cap.

I, per últim, sotmet l'apartat 2 de l'article 1r a votació en relació amb el Pressupost global comprenent Organismes, Entitats Autònomes i Empreses Públiques per un import total de 225.302.129 ptes. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputat que votin a favor d'aquesta xifra global, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 26 vots; en contra, 22; abstencions, cap.

Queden aprovades aquestes dues xifres globals.

A continuació passarà aquesta Llei a la Comissió pertinent la qual començarà el debat de les esmenes parcials presentades. També anunciï a la Cambra que divendres se celebrarà Junta de Portaveus, per celebrar un pròxim Ple dia 11.

Bones tardes i moltes gràcies.